

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวโรแมนติก
เรื่อง “ความทรงจำ”

DIRECTING OF ROMANTIC SHORT FILM
TITLE “ THE MEMMORY ”

นายสมัญญา ศรีรักษา

Mr.SAMANYA SRIRAKSA

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ ภาควิชาศิลปะศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2547

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวโรแมนติก

เรื่อง “ความทรงจำ”

DIRECTING OF ROMANTIC SHORT FILM

TITLE “THE MEMMORY”

นายสมัญญา ศรีรักษา
Mr.SAMANYA SRIRAKSA

ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....*Mr. Samanya Sriraksa*.....วันที่ 2 พ.ค. 48
(อาจารย์วิศักดิ์ รักใหม่)

หัวหน้าภาควิชา.....*Mr. Samanya Sriraksa*.....วันที่ 2 พ.ค. 48

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เรียนการสอนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวโรแมนติก เรื่อง “ความทรงจำ”
 DIRECTING OF ROMANTIC SHORT FILM
 TITLE “THE MEMMORY”

ชื่อ นายสมัญญา ศรีรักษา

สาขาวิชา ภาพยนตร์และวิดีโอ

ภาควิชา นิเทศศิลป์

คณะ สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์

ปีการศึกษา 2547

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์วีศักดิ์ รักใหม่

บทคัดย่อ

การกำกับภาพยนตร์นั้น ถือเป็นหัวใจหลักของภาพยนตร์ในขั้นตอนการผลิต การที่จะสามารถควบคุมให้ภาพยนตร์เป็นไปตามทิศทางที่ตั้งไว้ นั้น ผู้กำกับภาพยนตร์ต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจ และทักษะด้านต่างๆค่อนข้างสูงในการดำเนินขั้นตอนต่างๆตลอดจนการแก้ไขปัญหาให้สำเร็จลุล่วง เพราะฉะนั้น ในการกำกับภาพยนตร์เรื่อง “ความทรงจำ” นี้ จึงถือเป็นแบบทดสอบที่สำคัญ สำหรับการฝึกฝน ปฏิบัติ และเรียนรู้เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดรวมถึงเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองของข้าพเจ้า

กิตติกรรมประกาศ

งานศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้คงไม่อาจสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีหากปราศจากความช่วยเหลือและมิตรไมตรีจิตจากบุคคลเหล่านี้

- ขอขอบคุณ คุณสุนันทา ศาตาโรจน์ คุณแม่ที่ให้คำปรึกษาและเงินทุน
- ขอขอบคุณ อาจารย์วีวิศักดิ์ รักใหม่ และคณะกรรมการตรวจงานศิลปนิพนธ์ทุกท่าน
- ขอขอบคุณ คุณดวงดาว สุวรรณรังสี
- ขอขอบคุณ คุณปิยะฤทธิ์ ปิโยพิรพงษ์
- ขอขอบคุณ บริษัทเอ็กซ์พลอเรอร์ ชาแนล จำกัด
- ขอขอบคุณ เพื่อนๆนักแสดงและทุกท่านที่เสียสละเวลามาร่วมงานจนเสร็จสมบูรณ์
- ขอขอบคุณ เพื่อนๆนิเทศภาค 19 พี่ๆ น้องๆ ภาควิชานิเทศศิลป์ ตลอดจนผู้มีอุปการคุณอีกหลายท่านที่ไม่ได้กล่าวถึง

ขอขอบคุณทุกท่านสำหรับความช่วยเหลือในทุกด้าน และทุกกำลังใจ ทำให้ศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ศรัทธา ศรีรักษา

เมษายน 2548

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญเรื่อง.....	ค
สารบัญภาพ.....	จ
บทที่ 1 บทนำ	
ความสำคัญของโครงการ.....	1
วัตถุประสงค์.....	1
แนวทางการศึกษา.....	2
ขอบเขตการศึกษา.....	2
แหล่งข้อมูล.....	2
บทที่ 2 การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับโครงการ	
บทบาทและหน้าที่ของผู้กำกับภาพยนตร์.....	4
ข้อมูลอ้างอิงเรื่องสังคมและภาวะการเป็นส่วนตัว.....	7
ข้อมูลอ้างอิงการใช้สีในภาพยนตร์.....	10
บทที่ 3 บทภาพยนตร์	
ประเด็นหลัก(Theme).....	11
โครงเรื่อง (Plot).....	11
ลักษณะตัวละคร (Character).....	12
ขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์.....	14
การเสนอบทครั้งที่ 1.....	14

การพัฒนาบทครั้งที่ 1.....	15
การพัฒนาบทครั้งที่ 2.....	24
บทภาพยนตร์(Screenplay).....	24
บทที่ 4 ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre - production)	
การกำกับการแสดง.....	30
การคัดเลือกนักแสดง(Casting).....	30
การกำกับภาพ.....	34
บทถ่ายทำภาพยนตร์ (Shooting script).....	35
บทภาพ (Story board).....	45
การกำกับศิลป์.....	58
การวางแผนการถ่ายทำ.....	60
งบประมาณ (Budget).....	76
บทที่ 5 ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)	
การถ่ายทำภาพยนตร์.....	77
บทที่ 6 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post - production)	
การลำดับภาพ.....	79
การลำดับเสียง.....	81
บทที่ 7 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	
บทสรุป.....	82
ปัญหาด้านการกำกับ	
ปัญหาด้านการถ่ายทำ	
ปัญหาด้านการลำดับภาพและเสียง	
ข้อเสนอแนะ.....	83
บรรณานุกรม.....	85

สารบัญภาพ

ภาพ 4.1 ภาพนักแสดง รัชบท เมย์.....	32
ภาพ 4.2 ภาพนักแสดงรัชบท ปราช.....	33
ภาพ 4.5.1 ฉากบ้านและห้องทำงาน.....	59

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของโครงการ

ภาพยนตร์ขนาดสั้นนั้นถูกจำกัดด้วยเวลา และลักษณะเฉพาะหลายประการ การเล่าเรื่องนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจ และคล้อยตามไปกับเรื่องราว ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้กำกับภาพยนตร์ที่จะเป็นผู้กำหนดแนวทางของภาพยนตร์ว่าจะไปในลักษณะใด ในบางครั้งภาพยนตร์ช่วยให้เราหลุดพ้นจากความเป็นจริงเข้าสู่โลกของจินตนาการและความสวยงาม บ่อยครั้งที่เราอยากเป็นดังตัวละครในหนัง บ่อยครั้งที่ทำให้เราได้คิด และในบางครั้งความรู้สึกดีๆ ก็พอจะทำให้หัวใจชุ่มชื่นได้บ้าง

ในปัจจุบัน การพัฒนาด้านวัตถุเป็นไปอย่างรวดเร็ว สังคมเปลี่ยนแปลงไปค่อนข้างสูง รวมถึงความเร็วของมันก็ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน ภาพที่เห็นกันชัดเจนที่สุดก็คือ ข่าวสารยุคใหม่มีวิธีที่จะเข้าถึงผู้คนได้อย่างรวดเร็วและตรงกลุ่มเป้าหมายมากกว่า ผู้คนทำอะไรรวดเร็วขึ้นแต่ก็ใจร้อนขึ้นด้วยหนุ่มสาวส่วนใหญ่มักจะใช้ชีวิตอยู่แบบครอบครัวเดี่ยวๆ โดยไม่ชอบที่จะยุ่งเกี่ยวกับใคร จนกลายเป็นต้นเหตุของปัญหาต่างๆ ทั้งในชีวิต เศรษฐกิจ และสังคม คนไม่ให้ความสนใจกับความรู้สึกที่แท้จริงของการอยู่ร่วมกับผู้อื่น แต่เราจะสามารถใช้ชีวิตอยู่คนเดียวได้จริงหรือ

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาการกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นและนำความรู้มาประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม
2. นำเสนอมุมมองที่มุ่งหวังให้คนในสังคมหันมาให้ความสนใจกับการอยู่ร่วมกับผู้อื่น

แนวทางการศึกษา

1. ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าข้อมูล
 - 1.1 ศึกษาการกำกับภาพยนตร์ในภาพยนตร์ขนาดสั้น
 - 1.2 ศึกษาและวิเคราะห์ลักษณะการใช้ชีวิตของคนเมืองหลวงในปัจจุบัน
 - 1.3 ค้นคว้าข้อมูลจากการสัมภาษณ์บุคคลที่มีลักษณะและอาชีพใกล้เคียงกับตัวละคร
2. ขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์
 - 2.1 วิเคราะห์ตัวละครเพื่อกำหนดลักษณะเฉพาะของตัวละคร
 - 2.2 สร้างโครงเรื่อง ลักษณะของตัวละคร และเหตุการณ์ต่างๆที่มีความสอดคล้องกัน เพื่อให้เรื่องราวเป็นไปตามแนวทางที่ตั้งไว้
3. ขั้นตอนเตรียมการก่อนการถ่ายทำ
 - 3.1 ศึกษาบทภาพยนตร์เพื่อนำมาวางแผนการถ่ายทำ
4. ขั้นตอนการถ่ายทำ
 - 4.1 ถ่ายทำและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น
5. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ
 - 5.1 การตัดต่อภาพ
 - 5.2 การตัดต่อเสียง

ขอบเขตการศึกษา

ภาพยนตร์ขนาดสั้น 1 เรื่อง ความยาวประมาณ 10 นาที

แหล่งข้อมูล

1. หนังสืออ้างอิง

- เทคนิค ถ่ายภาพนิ่ง และถ่ายภาพยนตร์ : ธนพันธ์ จอมพิทักษ์
- BIOSCOPE (Art of screen writing) ฉบับที่ 15
- เอกสารประกอบการสอนวิชาการแสดง (Acting)

2. สัมภาษณ์

- ปิยะฤทัย ปิโยพีระพงษ์ : บรรณาธิการผู้ช่วย/นักเขียน
- จามิกร สุขทรามร : ช่างภาพอิสระ
- ปูปรุง (หาเหตุผลให้ความรัก) : นักเขียน

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้กำกับภาพยนตร์¹

ผู้กำกับภาพยนตร์ คือ ผู้ที่กำหนดทิศทางของภาพยนตร์มีหน้าที่โดยตรงต่อการพัฒนาเนื้อเรื่องให้ชัดเจน ถือเป็นบุคคลสำคัญที่สุดในการสร้างภาพยนตร์ เพราะจะต้องควบคุมทีมงานสร้างได้เป็นอย่างดี

เป้าหมายหลักของผู้กำกับ คือ การพยายามเข้าถึงแนวความคิด เข้าใจสิ่งที่ผู้ชมต้องการ และสามารถถ่ายทอดแนวความคิดนั้นผ่านการแสดงและการเล่าเรื่องที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันได้อย่างชัดเจน

ผู้กำกับภาพยนตร์ในฐานะผู้เล่าเรื่อง

บทภาพยนตร์นำเสนอเหตุการณ์และช่วงเวลา ซึ่งต้องถ่ายทอดออกมาเป็นภาพ ผู้กำกับต้องประเมินว่าเรื่องราวได้มีการเล่าออกมาได้อย่างเหมาะสมหรือไม่ ถ้าบทมีความจำเป็นต้องปรับปรุงเพิ่มขึ้น ผู้กำกับก็มีหน้าที่ที่จะต้องใช้ความชำนาญในการเล่าเรื่องของตัวเอง ปรับปรุงให้บทมีการเล่าเรื่องที่ดี

นอกจากเนื้อหาของเรื่อง และโครงสร้างที่สามารถส่งอิทธิพลในการพัฒนาบทแล้ว ผู้กำกับอาจได้รับแรงบันดาลใจจากสถานที่ถ่ายทำ หรือจากนักแสดง หลังจากที่ได้ฟังนักแสดงซ้อมอ่านบทให้ฟังแล้ว ผู้กำกับอาจตัดสินใจปรับปรุง ปรุงแต่งลักษณะของตัวละครเพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถของนักแสดงได้

¹ ธนัทธน์ จูจอมพิทักษ์ . เทคนิคถ่ายทำหนังและภาพยนตร์ . สำนักพิมพ์ทองสุกกลาง , ปี พ.ศ. 2540

หน้าที่ของผู้กำกับภาพยนตร์

ผู้กำกับภาพยนตร์ต้องควบคุมงานด้านการผลิตภาพยนตร์ นับตั้งแต่ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ และขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ ผู้กำกับภาพยนตร์ไม่เพียงแต่ต้องสร้างศิลปะหรือควบคุมให้ภาพยนตร์ออกมาดีที่สุดเท่านั้น หากยังต้องเผชิญหน้ากับปัญหาต่างๆ ซึ่งไม่อาจคาดเดาได้ ผู้กำกับภาพยนตร์ที่ดีนั้น จำเป็นต้องมีการศึกษาให้รู้ซึ่งถึงวิธีการสร้างภาพยนตร์ การกำกับการแสดง และการร่วมประสานกับเจ้าหน้าที่อื่นๆ

ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-production)

ผู้กำกับภาพยนตร์มีหน้าที่ดังนี้

1. ทำความเข้าใจบทภาพยนตร์ สามารถกำหนดได้ว่า เนื้อเรื่องที่แท้จริง แก่นของเรื่อง และตอนสำคัญที่สุดของเรื่องคืออะไร พร้อมทั้งสามารถบอกได้ว่า ภาพยนตร์เรื่องนี้กำลังนำเสนออะไรแก่คนดู
2. สามารถเข้าใจบทเพื่อทำการแยกบท (Break down script) และสามารถกำหนดคร่าวๆ เกี่ยวกับระยะเวลาการถ่ายทำ และจำนวนฉาก
3. การซ้อมนักแสดงโดยการให้ลองเล่นตามบทเพื่อสังเกตข้อผิดพลาด
4. การเลือกทีมงาน การหาสถานที่ถ่ายทำ และความเหมาะสมของรายละเอียดต่างๆ

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)

ผู้กำกับภาพยนตร์จะต้องสนใจกับความต่อเนื่องของภาพ ความสัมพันธ์ของทิศทางของนักแสดง จังหวะ ความสั้นยาวของการแสดง การจัดภาพ แสงสี และอื่นๆที่จะต้องประสานให้เกิดความสุนทรีย์และทำทุกอย่างให้คุณค่าของการเล่าเรื่องออกมาครบสมบูรณ์ที่สุด

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post-production)

ควบคุมคุณภาพของการตัดต่อและเสียง เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมาย

คุณสมบัติของผู้กำกับภาพยนตร์

1. มีความเป็นผู้นำ มีความเด็ดขาด สามารถควบคุม สั่งการให้ผู้ร่วมงานทุกคนปฏิบัติงานตามขั้นตอนที่ผู้กำกับเห็นสมควร
2. ต้องเป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับสื่อภาพยนตร์ และมีความสามารถด้านการใช้ภาษาภาพยนตร์ เทคนิคการถ่ายทำและการตัดต่อ เพื่อสามารถใช้สื่อภาพยนตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังมีผลต่อความเชื่อถือของคนในกองถ่าย
3. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

ข้อมูลอ้างอิงเรื่องสังคมและภาวะเป็นส่วนตัว

สังคมและภาวะเป็นส่วนตัว

ในปัจจุบัน การพัฒนาด้านวัตถุเป็นไปอย่างรวดเร็ว สังคมเปลี่ยนแปลงไปค่อนข้างสูง รวมถึงความเร็วของมันก็ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน ภาพที่เห็นกันชัดเจนที่สุดก็คือ บ่าวสาวยุคใหม่มีวิธีที่จะเข้าถึงผู้คนได้อย่างรวดเร็วและตรงกลุ่มเป้าหมายมากกว่า ผู้คนทำอะไรรวดเร็วขึ้นแต่ก็ใจร้อนขึ้นด้วยหนุ่มสาวส่วนใหญ่มักจะใช้ชีวิตอยู่แบบครอบครัวเดี่ยวๆ โดยไม่ชอบที่จะยุ่งเกี่ยวกับใคร คนในสังคมต่างคนต่างอยู่ สังคมขาดความเข้มแข็ง สิ่งเหล่านี้ก็กลับกลายเป็นต้นเหตุของปัญหาใหญ่มากมาย แต่เราจะสามารถใช้ชีวิตอยู่คนเดียวได้จริงหรือ

เพื่อนเสมือน²

หนุ่มสาวยุคสมัยใหม่ส่วนใหญ่มักใช้ชีวิตอยู่แบบครอบครัวเดี่ยว หลายคนอยู่ตัวคนเดียวในห้องชุดห้องเช่าซึ่งสะดวกสบายไม่ต้องวุ่นวายกับใคร แต่นานๆเข้าก็เกิดความเหงาจับใจ

ชูชาน ชมิดท์ นักออกแบบชาวเยอรมันจึงเกิดไอเดียขึ้นมา จัดทำภาพ “เพื่อนแก้เหงา” ขนาดเท่าตัวจริง ขายให้คนซื้อไปแปะข้างฝาเพื่อสร้างความรู้สึกเหมือนกับว่า คนในภาพนี้เป็นเพื่อนที่อยู่ในห้องด้วย ราคาที่วางขายคนแผ่นละ 500-700 บาท แต่ปรากฏว่าขายหมดเกลี้ยง และมีการสั่งทำเพิ่มโดยที่ลูกค้าสามารถส่งรูปคนที่ตัวเองต้องการมาพิมพ์เป็นวอลเปเปอร์ได้ด้วย

เรื่องที่หยิบยกมานั้น สามารถบ่งบอกถึงสังคมและสภาพจิตใจของคนในปัจจุบัน ได้เป็นอย่างดี เป็นการนำเสนอมุมมองที่เกิดจากความคิดหลักข้างต้น ว่าคนในยุคปัจจุบันตกอยู่ท่ามกลางความโดดเดี่ยว ท้ายที่สุด เรายังมุ่งหวังให้คนในสังคมหันมาให้ความสนใจกับความรู้สึกที่แท้จริงของตนเองและการที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม

² กบถารณณ ถิ่นทองกุล . mar magazine . ศรีสยามพรีนซ์แอนด์แพกซ์ . กุมภาพันธ์ 2547 , หน้า 38

ความหมายของการเป็นส่วนตัว³

มักมีความเข้าใจเฉพาะในด้านการปิดกั้น เพื่อหลีกเลี่ยงการได้รับสิ่งรบกวนมากเกินไป ป้องกันการบุกรุกล่วงล้ำ การรบกวนจากบุคคล หรือสภาพแวดล้อม แบ่งเป็น 4 สภาวะ

1. ความสันโดษ เกิดขึ้นเมื่อบุคคลอยู่ตามลำพังคนเดียว และบุคคลอื่น ๆ ไม่สามารถสังเกตเห็นได้ แต่อย่างไรก็ตาม บุคคลอาจไม่มีประสบการณ์อยู่อย่างสันโดษอย่างแท้จริง เพราะยังอาจได้รับสิ่งรบกวนอื่น เช่น ทางเสียง ทางกลิ่น และทางกายสัมผัส
2. ความสนิทสนม เป็นภาวะของการมีส่วนร่วม ตัวตามความจำเป็นของบุคคล 2 คน
3. ภาวะนิรนาม บุคคลจะรู้สึกขาดความผ่อนคลายทันที ที่รู้สึกว่า มีผู้อื่นที่ตนรู้จักเฝ้ามองอยู่ ความรู้สึกผ่อนคลายที่มักเกิดขึ้นกับบุคคลในที่สาธารณะจะหายไป
4. ความสำรวม เป็นการสร้างระยะห่างระหว่างบุคคลทางจิตวิทยา

การก่อให้เกิดภาวะเป็นส่วนตัวได้ ย่อมไม่ได้หมายความถึงการปิดกั้นแต่อย่างใด แต่น่าจะหมายถึงการปิดหรือเปิดมากขึ้นตามความเหมาะสม หรือการมีอาณาเขตครอบครองโดยการควบคุมพื้นที่ก่อน เพื่อจะได้มีโอกาสในการกำหนดภาวะเป็นส่วนตัวตามต้องการ ขอบเขตนี้อาจเป็นขอบเขตทางกายภาพหรือขอบเขตทางจิตวิทยา เช่น ประตู หน้าต่าง หรือการวางตัวเฉยไม่สนใจต่อสิ่งรบกวนนอกที่มากกระทบ หรืออาจมีการต่อต้านทางจิตเกิดขึ้น

การควบคุมขอบเขตระหว่างบุคคล

กลไกในการกำหนดภาวะเป็นส่วนตัว

กลไกในการกำหนดภาวะเป็นส่วนตัวพอจะแยกออกได้เป็น 5 ประเภท

1. การใช้ถ้อยคำ เป็นกลไกในการติดต่อสื่อสารและใช้ในการควบคุมขอบเขตระหว่างบุคคลด้วย พิจารณาใน 2 ประเด็น คือ ทางด้านเนื้อหา และโครงสร้าง พบว่า เมื่อบุคคลมีความสนิทสนมกันมากขึ้น ก็มีการใช้ถ้อยคำในปริมาณที่มากขึ้น

³ แกโนซ เท่งตระกูล, ปราโมทย์ สุคนิษฐ์, จิตเวชศาสตร์ ราชบัณฑิต . สำนักพิมพ์ ชวนพิมพ์ , ปี พ.ศ. 2539

2. การใช้ภาษาร่างกาย มักมีการแสดงออกหลายอย่างประสานกัน การแสดงออกโดยใช้มือและแขน ดูเหมือนจะเป็นสัญลักษณ์ที่คนทั่วไปมีความเข้าใจกันดี ที่เปรียบได้กับภาษาสากล

3. การใช้เครื่องนุ่งห่มและเครื่องประดับ เป็นการสื่อความหมายว่า ตัวเองเป็นใคร มีสถานภาพทางสังคมอย่างไร สมควรมีบทบาทที่เหมาะสมอย่างไรตามสภาพการณ์ต่างๆ เป็นที่สังเกตได้ว่าบุคคลที่เข้าถึงได้ยากกว่า มักมีการแต่งกายในลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากบุคคลทั่วไปที่เป็นคนส่วนมากในสถานที่เดียวกัน

4. การใช้ที่เว้นว่างส่วนบุคคล คือ ระยะของความสัมพันธ์

5. สภาพแวดล้อมกายภาพที่มนุษย์สร้างขึ้น เมืองที่อยู่อาศัยกันอย่างหนาแน่นเป็นสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ไม่ส่งเสริมให้เกิดภาวะเป็นส่วนตัว ชาวเมืองจึงแสวงหาภาวะเป็นส่วนตัว ด้วยการหลบหลีกจากสิ่งเร้าต่างๆมากมาย มักใช้ชีวิตแบบต่างคนต่างอยู่ พยายามลดการกระทำต่อกันกับบุคคลอื่น มีการแสดงออกไปในทางเห็นแก่ตัว ไม่ช่วยเหลือคนแปลกหน้า

ข้อมูลอ้างอิงเรื่องการใช้สีในภาพยนตร์⁴

การใช้ระบบสัญลักษณ์ (symbol) เป็นเรื่องของการใช้สิ่งหนึ่งเพื่อแทนความหมายอีกสิ่งหนึ่ง โดยทั่วไปแล้ว วิธีใช้ระบบสัญลักษณ์ในหนังอย่างหนักแน่นที่สุดคือ การใช้สัญลักษณ์นั้นเป็นตัวแทนของ “ธีม” ของเรื่อง เช่น ใน Dolls คิดาโนโซ “ความรัก” เป็นธีม เขาก็เลือกใช้สีแดงมาแทนความรักนี้, ใน “15 ค่ำ เดือน 11” มีธีมเกี่ยวกับ “ความเชื่อ” ก็ให้ป่าองคชยพุดเรื่องความเชื่อซ้ำๆแทรกเข้ามาเป็นระยะ และใน “American Beauty” ใช้ดอกกุหลาบกับถุงพลาสติกแทน “ความงาม” ที่เป็นธีมของเรื่อง

สี เป็นองค์ประกอบสำคัญของการออกแบบทุกสิ่งทุกอย่างในโลกที่ทรงพลังและน่าค้นหา ด้วยว่าปฏิกิริยาที่แต่ละคนมีต่อสีแต่ละสีนั้นล้วนแตกต่างกันออกไปตามจิตใต้สำนึก อารมณ์ ประสบการณ์ และกระทั่งวัฒนธรรม ในภาพยนตร์นั้น แสงสี ถือว่ามีความสำคัญ เพราะสามารถส่งผลกับอารมณ์ของคนดู ทำให้เข้าใจและซึมซับความรู้สึกบางอย่างของตัวละคร นอกจากนี้สีต่างๆยังสามารถใช้เป็นสัญลักษณ์แทนเครื่องหมายของบางสิ่งบางอย่าง เช่น การเปลี่ยนแปลง การเจริญเติบโต หรือการแบ่งองค์ ในภาพยนตร์

สีเหลืองกับความรู้สึก

สีเหลือง มีคุณสมบัติโดดเด่นตรงที่เป็นสีซึ่งสายตาของมนุษย์ สามารถมองเห็นได้จากระยะไกลที่สุด เกอเธ่ เขียนไว้ในทฤษฎีสีของเขาว่า สีเหลืองบริสุทธิ์นั้นให้ความรู้สึกอบอุ่นทั้งกายและใจ ชาวจีนโบราณและอีกหลายชนชาติในเอเชีย เชื่อว่าสีเหลืองบ่งบอกถึงความสุข ความรุ่งเรืองและปัญญา ชาวอียิปต์โบราณและจิตรกรชาวเยอรมันใช้สีเหลืองเป็นตัวแทนของเพศหญิง ด้วยเหตุผลว่ามันบ่งบอกความอ่อนโยน ร่าเริงและอ่อนไหว สีเหลือง เป็นสีสุดโปรดของยอดศิลปิน วินเซนต์ แวนโก๊ะห์ ผู้ชอบใช้มันเพื่อถ่ายทอดแสงลงสู่ภาพ ไม่ว่าจะเป็แสงของดวงอาทิตย์หรือแสงที่บ่งบอกความสูงส่งของจิตวิญญาณ ไปจนถึงมิตรภาพและความรัก (ว่ากันว่า สีเหลืองก็คือ ความร่าเริงเป็นสุข อันเป็นความรู้สึกที่เขาไม่เคยพบพานในชีวิตจริงเลยนั่นเอง) ผู้หญิงในอดีตนิยมผูกริบบิ้นสีเหลืองเป็นสัญลักษณ์ของความหวังและการรอคอย (ดูได้ในหนังปี 1977 เรื่อง The Yellow Handkerchief ของโยจิ ยามาตะ และ “ถ้าเธอยังมีรัก” ของ ม.จ. ชาตรีเฉลิม ยุคล)

ดังนั้นในการกำกับภาพยนตร์ เรื่อง “ความทรงจำ” นี้จึงเลือกใช้โทนสีเหลืองเพื่อต้องการที่จะสื่อความรู้สึก เหนง การรอคอย และความอบอุ่น ของเรื่องราวตั้งที่กล่าวข้างต้น

⁴ Passion of colors . Bioscope :วงศั่วนังการพิมพ์ , สิงหาคม 2547 , หน้า 99

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

จากวัตถุประสงค์และข้อมูลทางด้านต่างๆ ทำให้สามารถกำหนดแนวทางของบทภาพยนตร์ได้ดังนี้ คือ

1. ตัวละคร คือ นักเขียนสาวที่เป็นตัวแทนของความเหงาในสังคมยุคใหม่
2. ปัญหาของตัวละคร คือ ทศนคติในการใช้ชีวิต ที่เกิดจากสภาพสังคมภายนอก แต่กลับทำให้ตัวละครต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยว
3. การแก้ปัญหา คือ การที่ตัวละครค้นพบความรู้สึกที่แท้จริงและเกิดการเปลี่ยนแปลง โดยใช้ความรักเป็นตัวแทนของการเปลี่ยนแปลงนั้น

จากแนวทางดังกล่าว สามารถพัฒนาไปเป็นบทภาพยนตร์ ตามขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์ดังนี้

ประเด็นหลัก (Theme)

เราไม่สามารถอยู่คนเดียวได้

โครงเรื่อง (Plot)

เมย์ นักเขียนสาว ผู้เคยผิดหวังในรัก และคิดว่าคนเราสามารถอยู่ด้วยตัวคนเดียวได้ จนได้พบปราช ช่างภาพที่ต้องทำงานร่วมกัน สุกทัย เมื่อปราชจากไป ความเหงาก็ทำให้เมย์รู้ว่า เธอคิดผิด

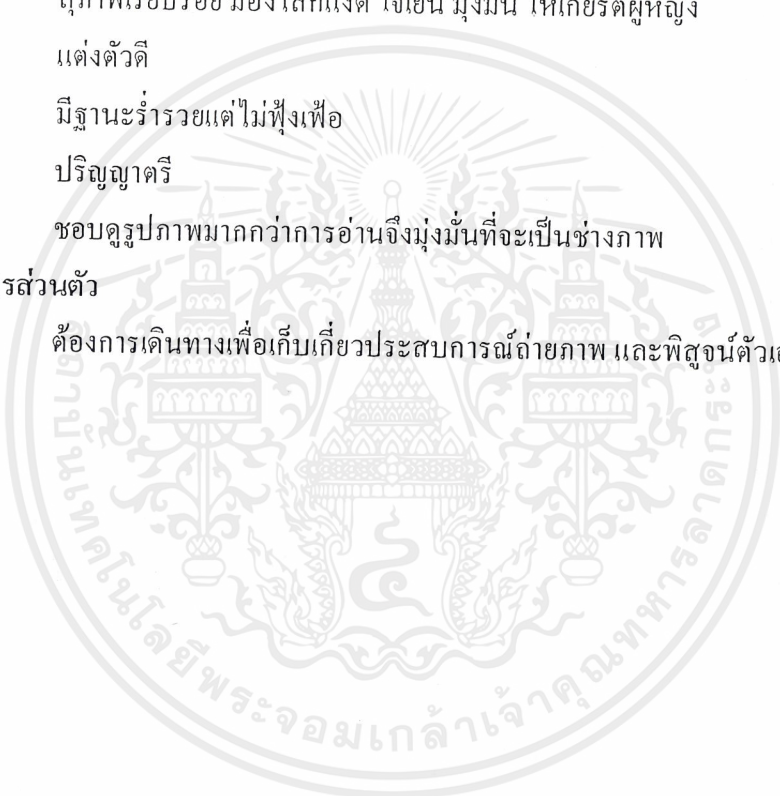
ลักษณะตัวละคร (Character)

นักเขียน

ชื่อ	เมสินี
อายุ	25 ปี
เพศ	หญิง
รูปร่าง	สมส่วน ผิวขาว ผอมยาว หน้าตาธรรมดา
นิสัย	เป็นคนรับผิดชอบ พุดน้อย ชอบอยู่คนเดียวแต่ดูไม่ค่อยมีความมั่นใจ
การแต่งตัว	มักแต่งตัวตามสบาย มีคิซิค ไม่ค่อยสวมเครื่องประดับ
ฐานะ	ปานกลาง
การศึกษา	ปริญญาตรี
ภูมิหลัง	เคยผิดหวังกับความรัก ต้องใช้ชีวิตอยู่ในเมืองหลวงคนเดียวมาตลอด จึงทำให้คิดว่าชอบอยู่คนเดียว
ความต้องการส่วนตัว	สามารถใช้ชีวิตอยู่ได้อย่างผู้หญิงยุคใหม่ โดยไม่ต้องพึ่งพาใคร แต่ต้องอยู่กับความ เหงาและพยายามหลอกตัวเองมาตลอด เพราะเป็นคนที่ไม่ค่อยมีความมั่นใจ

ช่างภาพ

ชื่อ ปรายฟ้า
 อายุ 25 ปี
 เพศ ชาย
 รูปร่าง สูง สมส่วน ผิวขาว หน้าตาดี
 นิสัย สุภาพเรียบร้อย มองโลกแง่ดี ใจเย็น มุ่งมั่น ให้เกียรติผู้อื่นสูง
 การแต่งตัว แต่งตัวดี
 ฐานะ มีฐานะร่ำรวยแต่ไม่ฟุ้งเฟ้อ
 การศึกษา ปริญญาตรี
 ภูมิหลัง ชอบดูรูปภาพมากกว่าการอ่านจึงมุ่งมั่นที่จะเป็นช่างภาพ
 ความต้องการส่วนตัว ต้องการเดินทางเพื่อเก็บเกี่ยวประสบการณ์ถ่ายภาพ และพิสูจน์ตัวเอง

ขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์

การเสนอบทครั้งที่ 1

โครงเรื่องขยาย (Treatment)

เมย์ เป็นหญิงสาวที่ต้องสูญเสียครอบครัวจากอุบัติเหตุ และต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยวจากการการสูญเสีย ทำให้เธอเป็นคนเก็บเนื้อเก็บตัว และเธอไม่เคยมีรอยยิ้มอีกเลยหลังจากเหตุการณ์นั้น ทุกวัน เธอจะมานั่งเขียนหนังสือที่สวนสาธารณะ ใช้เป็นต้นฉบับส่งสำนักพิมพ์หนังสือจำพวกกลอนความรัก จนวันหนึ่งเธอได้พบกับ ปราย ช่างภาพอิสระ ปรายมีความเชื่อว่า กล้องถ่ายรูปสามารถทำให้คนยิ้มกับเราได้ เขาได้พบกับ เมย์ โดยบังเอิญเขารับรู้ได้ถึงความสำเร็จของเมย์ และพยายามที่จะทำให้เมย์กลับมายิ้มอีกครั้ง โดยการที่ค่อยๆ เข้าถึงตัวของเมย์ด้วยรูปถ่ายของเขาเองที่เขียนข้อความแนะนำตัว และเรื่องราวของตัวเองให้เมย์ได้รู้จักทีละน้อย ความสัมพันธ์ของทั้งคู่เริ่มส่งผลในทางที่ดี ปรายสอนให้เมย์ถ่ายรูป เพราะตัวเขาเองเชื่อว่า กล้องถ่ายรูปสามารถทำให้คนยิ้มกับเราได้ เมย์ เริ่มคลายความเศร้า และเริ่มมีชีวิตชีวา และกล้าออกไปข้างนอกมากขึ้น เธอสัญญากับปรายว่าสักวันหนึ่งเธอจะยิ้มให้ปรายเป็นคนแรก เมย์ถ่ายรูปตัวเองที่เพื่อจะให้ปรายเก็บไว้ ในวันที่เธอตัดสินใจที่จะทิ้งอดีตที่แสนเศร้าเพื่อพบโลกภายนอกอีกครั้ง แต่ข่าวร้ายก็เกิดขึ้นเมื่อปรายเกิดประสบอุบัติเหตุ เมย์ รู้ข่าว จึงรีบไปเยี่ยมปราย ทันที แต่ ปรายไม่สามารถมองเห็นรอยยิ้มของ เมย์ได้อีกแล้ว ปรายได้แต่เก็บรูปที่เมย์ถ่ายไว้ เพื่อว่าสักวันหนึ่งเขาอาจกลับมามองเห็นอีกครั้ง โดยมีเมย์อยู่กับเขา

ปัญหา

1. ตัวละครทั้งสองตัวขาดมิติและความสมจริง
2. เหตุการณ์ที่น่าทึ่งคู่มาพบกันนั้นเป็นเรื่องบังเอิญ

แนวทางการแก้ปัญหา

1. เพิ่มรายละเอียดความสมจริงของตัวละคร
2. ใช้อาชีพ และสร้างสถานการณ์ที่ผูกตัวละครเข้าด้วยกัน

การพัฒนาบทครั้งที่ 1

โครงเรื่องขยาย (Treatment)

สายลมยามเย็นพัดเอื่อยๆ ไม่โยยตีความวุ่นวายรีบเร่งที่ภายนอก เมย์ทอดสายตามองออกไปอย่างไร้จุดหมาย สวนสาธารณะกลางเมืองใหญ่แห่งนี้คงเป็นที่เดียวที่เธอจะสามารถปลดปล่อยความเศร้าทั้งหลายที่เธอต้องเผชิญอยู่ ให้หลุดลอยไปพร้อมสายลม หนังสือในมือของเธอถูกเปิดผ่านไปทีละหน้าอย่างทะนุถนอม จนมาหยุดอยู่ตรงหน้าที่มีรูปถ่ายใบหนึ่ง เป็นภาพของเธอนั่นเอง แม้เป็นภาพถ่ายที่ดูเก่าแต่มันบ่งบอกถึงความสุขของผู้ที่อยู่ในภาพได้เป็นอย่างดี แตกต่างจากตอนนี้โดยสิ้นเชิง

เสียงเคาะเป็นคีย์บอร์ดบนโน้ตบุ๊กดังเป็นจังหวะ หญิงสาวที่นั่งอยู่หลังแป้นนั้นกำลังจดจ่ออยู่กับสิ่งที่เธอกำลังทำ เสียงเคาะประตูก็ดังขึ้นทำลายความเงียบ เมย์เดินไปเปิดประตูโดยที่ไม่คิดจะคล้องประตูออก หน้าประตูเป็นชายหนุ่มที่บอกกับเธอว่าตนเองเป็นช่างภาพที่ต้องถ่ายภาพประกอบให้กับหนังสือของเธอ เมย์รับซองกระดาษผ่านทางช่องประตู แล้วปิดประตูหายเงียบไป ปล่อยให้ปรายยืนงออยู่กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น พักใหญ่ประตูเปิดออกเช่นเดิม ซองกระดาษถูกส่งคืน แทนการปฏิเสธยิ่งงงเข้าไปใหญ่ “ไม่ชอบเหวอครับ คุณอยากได้ภาพแบบไหนล่ะครับ” ปรายพยายามชัก “ฉันตอบคุณไม่ได้หรอก” เมย์ตอบอย่างเศร้าๆ ก่อนจะปิดประตูทิ้งไว้ ปล่อยให้ปรายยืนงอเป็นครั้งที่สาม ปรายกลับมาที่บ้านแล้วเริ่มอ่านต้นฉบับที่ตนเองได้รับมาอีกครั้ง แต่มุมมองของเรื่องที่เขาคิดออกเป็นภาพนั้นก็ยิ่งเหมือนเดิม วันรุ่งขึ้น เมย์ก็ได้ยินเสียงประตูแต่เช้า แล้วเธอก็พบปรายอีกเช่นเคย ปรายมาขอร้องไห้ให้เมย์ช่วยออกไปถ่ายรูปกับเขา แต่ได้รับการปฏิเสธ วันต่อๆ มียังเป็นเหมือนเดิม หลายๆ วันเข้าจนเมย์เริ่มเห็นใจและออกไปกับปราย ถึงกำหนดส่งภาพเมย์กับปรายต้องพบกันบ่อยขึ้นความสัมพันธ์ก็มากขึ้นด้วย วันหนึ่งปรายช่วยเมย์จากพวกวัยรุ่นตอนกำลังกลับบ้าน จนได้รับบาดเจ็บ จนเมย์ไม่ยอมออกไปข้างนอกกับปรายอีก เนื่องจากอดีตที่ต้องสูญเสียครอบครัว ปรายพยายามจะพบหน้าเมย์อีกหลายครั้งแต่ไม่สำเร็จ และเมื่อผ่านสองอาทิตย์ไป ปรายก็หายไปจากชีวิตเมย์

ชีวิตของเมย์กลับมาสู่ปกติ แต่มีบางอย่างที่ขาดหายไป จนวันหนึ่งเธอเห็นรูปของเธอเองในหนังสือ และรู้ทันทีว่า ปรายเป็นคนถ่ายเอาไว้ เธอกลับมาบ้านด้วยความสับสนว่าจะโกรธปรายดีหรือไม่ แต่ทุกวันที่ผ่านมาชีวิตของเธอก็เป็นปกติเหมือนเดิม มีแค่ปรายเท่านั้นที่ขาดหายไป เธอออกตามหา ปรายที่สำนักพิมพ์แต่ปรายไม่อยู่แล้ว มีเพียงแค่ที่อยู่ทิ้งไว้เท่านั้น เมื่อเธอได้พบปรายความจริงก็ปรากฏว่า ปรายดาบอดจากการถูกรุมทำร้ายจนไม่สามารถถ่ายภาพได้อีก

บทภาพยนตร์ (Screenplay)

Scene 1 ภายนอก/สวนสาธารณะ/กลางวัน

เมย์นั่งอยู่บนม้านั่งในสวนสาธารณะ ผมของเธอปลิวไหวไปตามลม มือของเธอค่อยๆ เปิดสมุดบันทึกไปไปที่ละหน้าอย่างช้าๆ มีข้อความต่างๆ กันไปในแต่ละหน้า แต่หนีไม่พ้นเรื่องความรัก ความเหงา และความหวัง หรืออะไรทำนองนั้นเลย มือของเมย์ซังกเมื่อที่หน้าหนึ่งนั้นมี ภาพถ่ายของตัวเองสอดคั่นอยู่ เป็นภาพถ่ายที่ไม่สวยงาม แต่ดีภาพถ่ายนั้นกลับดูมีความสุขแตกต่างกับที่เป็นอยู่นี้อย่างสิ้นเชิง หยดน้ำเล็กๆ หยดลงบนภาพถ่าย และสายตาของเมย์ก็เริ่มพรำมัว ภาพถ่ายในมือเริ่มจางหายไปกับคราบน้ำตา

Scene 2 ภายนอก/ร้านกาแฟ/กลางวัน

ปรายวิ่งกระหืดกระหอบด้วยความเร่งรีบฝ่าความวุ่นวายเพราะต้องไปให้ทันเวลานัด เมื่อถึงที่นัดหมายซึ่งเป็นร้านกาแฟเล็กๆ ปรายจัดเสื่อให้เรียบร้อยก่อนที่จะเข้าไปในร้าน พยายามกวาดสายตามองไปทั่วร้านก็ไม่มีวีแววใดๆ ตอบกลับมา ปรายตัดสินใจกดโทรศัพท์ถึงคุณด์ เสียงโทรศัพท์ดังขึ้นภายในร้าน หญิงสาวเจ้าของโทรศัพท์ วางมือจากการจดบางสิ่งลงในสมุดเล่มหนาของเธอ เงยหน้าขึ้นมา หลังแว่นสายตาของเธอก็พบกับปรายที่ตัวชุ่ม ไปด้วยเหงื่อ ทั้งคู่ต่างแนะนำตัวให้อีกฝ่ายได้รู้จัก

Scene 3 ภายใน/ห้อง/กลางวัน

เสียงเคาะเป็นคีย์บอร์ดบนโน้ตบุ๊กดังเป็นจังหวะ เมย์ที่นั่งอยู่หลังเบาะนั้นกำลังจ้องอยู่กับสิ่งที่เธอกำลังทำ เสียงเคาะประตูก็ดังขึ้น เมย์เดินไปที่ประตูอย่างช้าๆ และค่อยๆ แง้มประตูออก เมย์มองดูชายหนุ่มที่หน้าประตูโดยไม่ได้ละสายตาไปจากปราย และไม่ได้โผล่พ้นประตูเช่นกัน ความเงียบเกิดขึ้นชั่วอึดใจ ก่อนที่ปรายจะตัดบท

ปราย

“คือ พี่เขี้ยว...เอ่อ บก. นะครับ ฝากให้ผมเอารูปมา
ให้คุณเดีอกดูเป็นภาพประกอบเรื่องของคุณ”

เมย์ยังคงยืนเงิบเหมือนเดิม ปรายยื่นซองกระดาษในมือให้หลังจากค้นออกมาจากกระเป๋า

ปราย

“ผมลองอ่านเรื่องของคุณแล้ว...”

เมย์รับซองมาจากปรายและดูรูปภาพในนั้นทีละใบ ปรายยื่นรอตที่หน้าห้องของเมย์และเริ่มออกอาการ กระสับกระส่าย

เมย์

“ชั้นไม่ค่อยชอบ”

ปราย

“แล้วคุณอยากได้แบบไหนล่ะ ผมว่าอันที่จริงมันก็สวยดีนะ”

เมย์

“ชั้นอยากได้ตามที่เขียน”

ปราย

“โอ้ คุณ จะถ่ายได้ยังไง โอ้ความสวยงามแบบที่คุณเขียน
ผมจะรู้มั้งว่าคุณอยากได้แบบไหน”

เมย์ปิดประตูอย่างช้าๆ ปล่อยให้ปรายยืนตกใจอยู่กับเรื่องที่เกิดขึ้น

ปราย

“กรุงเทพนะ ไม่สวยงามอย่างที่คุณเขียนสักหน่อย”

ปรายตะโกนจากนอกประตูก่อนจะเดินจากไป เมย์ที่อยู่ในห้องจ้องมองออกไปไกลนอกหน้าต่าง

Scene 4 ภายใน/ห้อง/กลางวัน

เมย์เปิดประตูออกมาก็ต้องตกใจ ที่หน้าห้องนั้นมีชายนั่งรอเธออยู่ ปรายเอ่ยทักเธอทันทีที่เห็น

ปราย

“เมื่อวานคุณยังไม่ได้ออกผมเลย
ว่าคุณอยากได้ภาพถ่ายแบบไหน”

เมย์ปิดประตูโดยที่ปรายยังไม่ทันจะพูดจบอีกเช่นเดิม เมย์กดโทรศัพท์ถึงสำนักพิมพ์ และมีโอกาสได้คุยกับ บก.ที่ปรายเรียกว่าพี่เจิว พอดี

เมย์

“สวัสดิ์ค่ะ เมย์เองค่ะ”

พี่เจิว

“อ้าว วังย เห็นรูปที่พี่ให้ปรายไปให้ดูหรือยัง เลือกได้มั๊ย”

เมย์

“แล้วแต่พี่เถอะค่ะ เมย์ไม่ค่อยเก่ง”

พี่เจิว

“เอาน่า ถ้าวางช่วยพี่หน่อย ตอนนี้งานที่นี้เยอะมาก
ทำกันไม่ค่อยทัน เมย์ช่วยหน่อยนะ จะได้ทันเดือนหน้า
ลองคุยกับปรายดูแล้วกัน นะ เคียวๆ แค่นี้ก่อนนะ พี่ต้องวางแล้ว”

เวลาของพี่เจิวช่างเร่งรีบ ต่างจากเมย์เสียจริง เมย์วางหูโทรศัพท์หลังจากที่ได้ยินเสียงวงสายจากอีกข้าง ประตูห้องของเมย์เปิดอย่างช้าๆ แต่ปรายก็ไม่อยู่ที่เดิมแล้ว เมย์ยืนมองออกไปนอกหน้าต่างอีกครั้ง กลางวันภายนอกนั้นมีแต่ความวุ่นวาย ต่างจากกลางคืนที่สงบเงียบ แต่สุดท้ายแล้วก็คือที่เดียวกัน

Scene 5 ภายใน/ห้อง/ กลางวัน

เมย์ต้องตกใจเพราะทุกๆเช้า เธอต้องเปิดประตูมาพบกับชายหนุ่มคนเดิมที่คอยเกลี้ยกล่อมเธอให้ออกไปถ่ายภาพกับเขาทุกวัน แม้จะรู้ว่าเขาไม่ได้โกหก แต่เมย์ยังไม่ไว้ใจเขาอยู่ดี ต่างกันที่วันนี้นี้ ปรายไม่ได้มาเพื่อถามเมย์เหมือนอย่างทุกวัน วันนี้ปรายแต่งตัวดีต่างจากทุกวัน

ปราย

“สวัสดีครับ คือผมมาชวนคุณออก
ไปถ่ายรูปกับผม คุณจะได้อะไร”

ประตุทำท่าจะปิดตั้งแต่ปรายยังพูดไม่ทันจบ แต่ปรายเอามือขวางประตุไว้

ปราย

“งานนี้ก็งานของคุณเหมือนกัน คุณมันไม่มีความรับผิดชอบ”

เมย์

“ใครบอกว่าฉันไม่มีความรับผิดชอบ”

เสียงเมย์ดังขึ้นตอนที่ปรายกำลังจะหันหลังกลับ และเมย์ออกมาขึ้นนอกห้องให้ปรายเห็นเป็นครั้งแรก
ปรายหน้าสลดลงเมื่อรู้สึกว่าคุณเองอาจพูดแรงเกินไป

Scene 6 ภายนอก/สวนสาธารณะ/กลางวัน

ปรายกับเมย์ออกมาถ่ายรูปด้วยกัน แต่ทั้งสองเหมือนไม่ได้มาด้วยกัน แต่ละถ้อยคำที่ปรายจะ
พูดกับเมย์ช่างยากเย็น เมย์เดินตามหลังปรายโดยไม่ยอมเดินมาเสมอกับเขาทำให้บรรยากาศยิ่งอึดอัด
ตัวเมย์นั้นดูเหมือนว่าจะยังไม่หายเศร้าทั้งที่ไม่มีน้ำตาให้เห็นแล้ว ทั้งสองคนหยุดนั่งพักตรงม้านั่งใน
สวนสาธารณะ ความสนุกสนานของผู้คนรอบกายในสวนสาธารณะช่วยลบเลือนความเศร้าหมองลง
ไปได้บ้าง

เมย์

“ฉันชอบมาที่นี้นะ คุณรู้มั๊ย”

สีหน้าของเมย์เริ่มมีรอยยิ้มเมื่อมองไปยังเด็กๆที่เล่นอยู่ไม่ไกล ปรายนั่งอยู่เฉยๆ เพราะความอึดอัด ที่รู้
สึกว่าคุณเองทำเรื่องไม่ดี

แม่

“เป็นอะไรไป คุณพูดเก่งกว่านี้ ไม่ใช่เหรอ”

ปราช

“ผม.. ขอโทษ”

ปราชค่อยๆหันหน้ามองแม่ รอยยิ้มของแม่ทำให้ปราชคลายความอึดอัดลงบ้าง ปราชมองกล้องถ่ายรูปที่ตนเองสะพายมาแต่ไม่ได้ใช้เลย ทั้งสองมองหน้ากัน มีเพียงรอยยิ้มและเสียงหัวเราะเล็กๆแทนคำพูด

Scene 7 ภายนอก/สถานที่/กลางวัน

ปราชกับแม่ออกมาถ่ายรูปกันอีก เพราะใกล้กำหนดส่งต้นฉบับแล้ว ปราชหยิบกล้องดิจิทัลตัวเล็กออกมาจากกระเป๋า ส่งให้แม่ แม่ยิ้มมองหน้าปราชอย่างสงสัย

ปราช

“ผมให้คุณเอาไว้ถ่ายรูปบ้าง
เห็นว่าอะไรสวยก็ถ่ายไว้เลยนะ”

แม่รับกล้องมาอย่างเสียไม่ได้ และเรียนรู้วิธีใช้กล้องจากปราช ทั้งสองออกไปถ่ายรูปด้วยกันอีกหลายที่ แต่แม่ไม่เคยหยิบกล้องขึ้นมาใช้เลย ทุกสิ่งที่แม่พบเห็นถูกบันทึกลงในสมุดจดเล่มหนาของเธอ แม่จะนั่งจดงานอย่างเงียบๆ ต่างจากปราชที่กระตือรือร้นในงานของตัวเองเหลือเกินหลายวันแม่เริ่มเปลี่ยนไปมาก หลายครั้งที่ปราชแอบลอบมองแม่ แม่สลดใจว่าเรื่องมีรอยยิ้มต่างจากวันแรกๆ หลายครั้งที่แม่ชวนปราชเป็นฝ่ายคุยก่อน ทั้งปราชและแม่เริ่มใกล้ชิดกันมากขึ้น แต่ก็ยังมีระยะห่างเพราะนิสัยของทั้งสองคนไม่เหมือนกัน

Scene 8 ภายนอก/ร้านอาหาร/กลางคืน

ปราชกับแม่นั่งคุยกันระหว่างรอ หลังจากออกไปถ่ายรูปด้วยกันเหมือนเคย

แม่

“เล่าเรื่องของปราชให้ฟังบ้างสิ”

ปรายยิ้มให้ ก่อนจะเริ่มเรื่อง

ปราย

“ผมเหรอ ผมก็เป็นช่างภาพไง”

ปรายยิ้มให้อีก แล้วหันหน้ากลับมารวบรวมความกล้า

ปราย

“แล้วคุณล่ะ นอกจากเขียนหนังสือแล้วคุณทำอะไร

ครอบครัวเป็นไง ผมไม่เคยรู้เรื่องของคุณเลย”

เมย์

“ชั้นก็ทำเท่าที่คุณรู้ ครอบครัวชั้นก็มีเท่าที่คุณรู้นั่นแหละ”

เมย์หน้าเศร้าลง ปรายจึงรู้ว่าตนเองถามคำถามที่ไม่สมควรอีกแล้ว ความอึดอัดเข้าครอบคลุมนคนทั้งสอง

ปราย

“คุณรู้ไหม...กลิ้งตัวนั้น ผมเคยตั้งใจว่า

จะให้คนที่ผมรักเป็นคนใช้มันนะ”

เมย์มองหน้าปรายอย่างสงสัย ปรายหันมามองเมย์ ยิ้มอย่างไร้ความหมาย

ปราย

“ผมล้อเมย์เล่นนะ”

เมย์

“อ้อ..”

เมย์ลากเสียงยาว ใบหน้าหงายกลับมีรอยยิ้ม แล้วทั้งคู่ก็หัวเราะให้กัน มีแต่ปรายเท่านั้นที่หัวเราะด้วยแววตาเศร้าหมอง หลังจากเสียงหัวเราะความอึดอัดเกิดขึ้นอีกครั้ง ทั้งสองคนรู้ว่าเกิดอะไร แต่ต่างก็ต้องเก็บเอาไว้ ปรายกับเมย์ทานข้าวด้วยกันอย่างไร้รสชาติ

เมย์

“เรามีอะไร อยากบอกปราชญ์น้อย”

ปราชญ์วางช้อนที่กำลังตักข้าว มองสบตาเมย์ด้วยสายตาดูจริงจัง เมย์หลบตาต่ำสีก้น

เมย์

“เวลาที่เรายู่ด้วยกัน เราไม่เป็นตัวของตัวเองเลย
ชีวิตปราชญ์น่ายเหมือนกลางวัน แต่เราชอบกลางวัน
เราต่างกัน”

Scene 9 ภายในห้องเมย์/กลางคืน

ปราชญ์มาส่งเมย์ที่หน้าห้อง เมย์เดินเข้าห้องแล้วหันมาพูดกับปราชญ์

เมย์

“งานก็ใกล้จะจบแล้วนะ”

เมย์มองหน้าปราชญ์ ทั้งสองคนยืนนิ่งมองหน้ากันเนิ่นนาน เมย์ปิดประตูอย่างช้าๆ ที่อีกฟากประตู ปราชญ์เสียใจกับเรื่องที่เกิดขึ้นอย่างมาก และเดินจากไปพร้อมความเจ็บปวดทุกวันปราชญ์จะมาหาเมย์ที่ห้อง แต่ได้เพียงพบกับความเจ็บปวดราวกับว่าหญิงสาวในห้องนั้นอันตรธานไปแล้ว เมย์เก็บตัวอยู่แต่ในห้องทุกครั้ง ที่ปราชญ์มา และอยู่กับความเสียใจเช่นเดิม วันหนึ่งเธอก็พบว่าปราชญ์ไม่มาอีกแล้ว ไม่มีเสียงเคาะประตู ตอนเช้าและเย็นอีกแล้ว เมย์เริ่มกลับมาใช้ชีวิตเหมือนเดิม คือ เขียนหนังสือ และอยู่กับตัวเอง ไม่ค่อยออกไปไหน และเธอยังจมอยู่กับความเศร้าและความเหงา

Scene 10 ภายนอก/ร้านหนังสือ/กลางวัน

หนึ่งเดือนผ่านไป เหตุการณ์ต่างๆ ผ่านผ่านไป ความเศร้าของเมย์ก็ดูลดน้อยลงไป ที่หน้าร้านหนังสือ เธอเห็นหนังสือของตัวเองวางแผงเป็นวันแรก รอยยิ้มน้อยๆ มาเยี่ยมเยือนบ้างหลังจากหายไปนาน เธอเกาะออกดูทันทีที่กลับถึงห้อง แต่ทุกหน้าที่เปิดผ่านกลับยิ่งทวีความเศร้าเสียใจ เรื่องของปราชญ์

กลับมาในความคิดจนเมย์ต้องร้องไห้ เมื่อเปิดมาเจอภาพที่ปรายเป็นคนถ่ายไว้ ภาพที่มีความหมายกับเมย์ลึกกว่าที่ได้เห็นในภาพ

Scene 11 ภายใน/บ้านปราย/กลางวัน

เมย์ตั้งใจจะออกตามหาปรายจากที่อยู่ที่ได้จากพี่เจิวหลังจากทราบข่าวปรายลาออกแล้ว เธอวางหูโทรศัพท์ลงช้าๆ และรู้สึกสับสนกับเรื่องที่เกิดขึ้น เธอตัดสินใจคุยกับปรายให้รู้เรื่อง เธอไปหาปรายที่บ้านตามที่อยู่ที่ได้มา แต่ไม่มีปรายอยู่ที่นั่นอีกแล้ว ปรายหายไปพร้อมความทรงจำของเมย์ เมย์เดินออกมาจากที่นั่นอย่างเศร้าๆ ทุกอย่างรอบตัวยังวุ่นวายเคลื่อนไหว แต่เมย์กลับรู้สึกว่ามีอะไรชีวิต

Scene 12 ภายนอก/สวนสาธารณะ/กลางวัน

เมย์เปิดหนังสือถึงหน้าสุดท้ายพร้อมกับอ่านตอนจบ ความทรงจำต่างๆยังอยู่กับเธอครบถ้วนรวมทั้งรอยน้ำตา เมย์ปิดหนังสือแล้วเดินออกไปอย่างเฉยชามาก

ปัญหา

1. เนื้อเรื่องยึดยึดเหตุการณ์เพื่อให้เรื่องเป็นไปตามโครงเรื่องที่ตั้งไว้
2. มีอารมณ์ ความรู้สึกมากขึ้น แต่ยังขาดความเป็นจริงของตัวละคร

แนวทางการแก้ปัญหา

1. ปรับเปลี่ยนเหตุการณ์ที่มีในเรื่องให้สอดคล้องกับลักษณะ และอาชีพของตัวละคร
2. ทำให้ประเด็นของเรื่องมีความชัดเจนมากขึ้น

การพัฒนาบทครั้งที่ 2

บทภาพยนตร์ (Screenplay)

ความทรงจำ

Scene 1 ภายใน/ห้องแม่/กลางวัน

โทรทัศน์เปิดอยู่อย่างนั้น ภายในห้องที่เต็มไปด้วยหนังสือ แดดยามเช้าเข้ามาในห้องทาบบไปกับชั้นที่มีแต่หนังสือและโซฟาสีครีมตัวใหญ่ แก้วกาแฟวางใกล้คอมพิวเตอร์บนโต๊ะทำงานและยังคงส่งควันกรุ่นอยู่เช่นเดิม แม่ว่างปึกกระดาษหลังจากตรวจทานอย่างคร่าวๆ แม่ ปิดโทรทัศน์แล้วออกไปข้างนอก

Scene 2 ภายใน/ออฟฟิศ/กลางวัน

บก.

“เอาน่า อย่างแม่ก็ต้องทำได้อยู่แล้ว
แม่ ชอบงานเขียนแบบนี้”

แม่หันกลับมามองหน้า บก. ยิ้มแห้งๆ และหยิบกระดาษบนโต๊ะใส่กระเป๋า

แม่

“ค่ะ แล้วแม่จะลองดูค่ะ”

บก.

“เออ แม่ นี่ปราย เขาเป็นช่างภาพ”

แม่มองหน้าปราย และยิ้มทักทาย

Scene 3 ภายใน/ห้อง/กลางคืน

ไฟในห้องถูกเปิดไว้เพียงสลัวๆ เมย์เอาแผ่น ดีวีดีใส่เครื่องเปิดดู มีภาพของคนรักกำลังกอดกัน

เสียงเมย์

“ขอบอก มันเป็นความคิดโง่ๆ เป็นโสดดี ดีจะตาย
ยิ่งกว่านั้น ยุคนี้เหมาะสุดๆที่จะเป็นโสด นี่คือยุคคนโสด
เมื่อร้อยปีที่แล้วเราต้องพึ่งคนอื่น แต่ตอนนี้ ชัวร์ว่า ไม่จำเป็น”

เมย์มองออกไปนอกหน้าต่าง โดยที่หนังยังดำเนินเรื่องต่อ เมย์ปิดหนังทิ้งๆที่หนังยังไม่จบ

Scene 4 ภายนอก/เมือง/ กลางวัน

ความวุ่นวายในเมืองยังมีอยู่เช่นเดิม เมย์ ออกมาถ่ายรูปกับปราย เมย์ขึ้นมองปรายที่กำลังถ่ายรูปอยู่ที่ อนุสาวรีย์ ชัยสมรภูมิ

เสียงเมย์

“อันที่จริง ชื่นชอบทำงานคนเดียวมากกว่า
โดยเฉพาะกับผู้ชาย พวกเขาชอบคิดว่ารู้ทุกอย่าง”

ปรายเดินออกไป เมย์ปิดสมุดจดเดินตามไป เดินผ่านร้านหนังสือ

Scene 5 ภายใน/ห้องเมย์/กลางวัน

เมย์เดินเข้าห้องมา โดยมีปรายหอบหนังสือตั้งใหญ่เดินมาส่ง ปรายเดินเข้ามานั่งในห้อง เมย์เอาน้ำมาให้ดื่ม นั่งลงใกล้ๆ แล้วเอามือลูบขาตัวเอง แสดงความเมื่อยล้า ปรายจับขาของเมย์ขึ้นมานวด ทำให้เมย์ตกใจ แต่ก็ยอมโดยดี

Scene 6 ภายใน/ห้องเมย์/กลางคืน

เมย์กลับมาห้องในตอนค่ำ พร้อมข้าวของที่ซื้อมาใหม่ เมย์กลับมานั่งบนโซฟาพร้อมด้วย เด็กก๊อกลูกที่ปักเทียน เมย์อ้อมกับตัวเองตอนกำลังจะจุดเทียน แต่มีเสียงเคาะประตู เมย์เปิด ไปพบกับปรายที่มาพร้อมของขวัญ ทั้งคู่ทานเค้กฉลองวันเกิด และนั่งดูหนังเรื่องที่มีเมย์ดูค้างไว้จนจบ

Scene 7 ภายนอก/เมือง/กลางวัน

เมย์กับปราชยังออกมาถ่ายรูปกันอีกหลายครั้ง ที่บ้านเมย์ ทั้งสองคนมีกิจกรรมให้ทำร่วมกัน คือดูหนัง เอาหนังสือมาแลกเปลี่ยนอ่าน บางทีก็เป็นถ่ายรูปเล่น

Scene 8 ภายนอก/สวนสาธารณะ/กลางวัน

ปราชลคดต้องถ่ายรูปลง หันมายิ้มกับเมย์ ทั้งสองคนนั่งพักผ่อนสวนสาธารณะ ปราชโหลดฟิล์มออกจากกล้อง เมย์ยื่นขวดน้ำให้ปราชดื่มน้ำจนหมดขวด และหันมาชวนเมย์

ปราช
“เฮ็นนี่ ไปกินข้าวกันมัย”

เมย์รุ่นอยู่กับการแต่งตัวเป็นพิเศษ วันนี้เมย์อยู่ในชุดกระโปรงที่ดูสวยไม่เหมือนกับทุกทุกวัน

Scene 9 ภายใน/ห้องปราช/กลางคืน

ปราชอึ้งเมื่อเปิดประตูมาพบเมย์ ปราชยกอาหารที่ตนเองเพิ่งทำเสร็จมาวางหน้าเมย์ ทั้งสองคนทานข้าวกัน

เมย์
“วันนี้ เกิดอะไรขึ้นหรือ”

ปราชเงยหน้ามองเมย์อย่างสงสัย

เมย์
“ก็ ทำไมวันนี้ถึงทำกับข้าวให้กินล่ะ”

ปราช
“ก็ ฉลองหนังสือเล่มใหม่”

เมย์ออกมาขึ้นมองดูนอกระเบียง เป็นเมืองกรุงเทพฯตอนกลางคืน ปรายตามมาขึ้นข้างๆ เมย์หันมามอง ปราย

เมย์

“เล่าเรื่องของปรายให้ฟังบ้างสิ”

ปราย

“ผมหรือ ผมก็เป็นช่างภาพไง”

ปรายยิ้มให้ แล้วหันหน้ากลับ

ปราย

“แล้วเมย์ล่ะ นอกจากเขียนหนังสือแล้วคุณทำอะไร
ครอบครัวยังไง ผมไม่เคยรู้เรื่องของคุณเลย”

เมย์หน้าเศร้าลงแก้มองไปทางอื่นส่วนปรายนั่งเงียบไปชั่วครู่

ปราย

“เมย์ ถ้าวันหนึ่งโลกมีคนเหลืออยู่แค่สองคน
เมย์จะออกตามหาอีกคนมั๊ย”

เมย์

“แล้วปรายล่ะ”

ปราย

“ผมจะออกตามหาอีกคน”

เมย์

“แล้วถ้าอีกคนออกตามหาด้วยล่ะ
จะเจอกันได้งัย”

ปราช

“ทุกแห่งที่ผมไป ผมจะทิ้งภาพถ่ายไว้
เป็นเครื่องบอกว่าผมผ่านไปแล้ว”

ปราชหันมามองหน้าเมย์ที่มองออกไปไกลจนเหมือนไม่ได้สนใจที่เขาพูดแล้ว

Scene 10 ภายใน/ห้องเมย์/กลางคืน
ปราชมาส่งเมย์ที่ห้อง

ปราช
“เมย์...”

เมย์หันกลับมามองปราช แต่ที่ด้านหลังปราชกลับมีชายอีกคนหนึ่งยืนรออยู่ ปราชก็หันกลับไปมอง
ทางเดียวกับเมย์ เมย์มีท่าทางอึดอัดใจ ปราชขอตัวกลับก่อนแต่แอบมองอยู่ไกลๆก่อนที่จะกลับไป เมย์
ยืนคุยอยู่กับคนที่เคยเป็นคนรักของเมย์

เมย์

“กลับไปเถอะ ชั้นชินกับการอยู่คนเดียวแล้วล่ะ”

Scene 11 ภายใน/ออฟฟิศ/กลางวัน

เมย์เดินเข้ามาทักทาย บก. มองไปรอบๆออฟฟิศ

เมย์

“วันนี้ ปราชไม่มาหรอกนะ”

บก.

“อ้าว เมย์ไม่รู้หรือเค้าไปเมืองนอกแล้ว
เพิ่งไปเมื่อเช้านี้เอง”

เมย์อึ้งไปชั่วครู่กับคำพูดของ บก. ตอนนี้เมย์ไม่ได้ยินเสียงรอบข้างอีกแล้ว

Scene 12 ภายในห้องเมย์/กลางวัน

เมย์กลับมาใช้ชีวิตคนเดียว อีกครั้ง คุณหนึ่งทานข้าว หรือไปตามที่ต่างๆ วันหนึ่งเมย์เปิดประตูเข้ามาในห้อง ก็พบซองจดหมาย เมย์รีบแกะดูก็พบกับภาพถ่ายจากต่างประเทศ เมย์เริ่มร้องไห้

เสียงเมย์

“ฉันคิดผิดมาตลอด เราหลอกตัวเองไม่ได้
เราอยู่คนเดียวไม่ได้หรอก แล้วถ้าอีกคน
ออกตามหาด้วยล่ะ จะเจอกันได้จ้ะ”

เสียงปราย

“ทุกแห่งที่ผมไป ผมจะทิ้งภาพถ่ายไว้
เป็นเครื่องบอกว่าคุณผ่านไปแล้ว”

เสียงเมย์

“แต่ถ้าเป็นเมย์ เมย์จะรอให้อยู่ที่เดิม
แล้วอีกคนก็จะวนกลับมาเจอกัน”

บทที่ 4

ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์

ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ เป็นขั้นตอนที่สำคัญมากขั้นตอนหนึ่งในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ งานในขั้นตอนนี้ คือ การวางโครงสร้างและแผนการดำเนินงานทั้งหมดให้อยู่ในสภาพพร้อม ซึ่งจะส่งผลไปยังขั้นตอนการผลิตภาพยนตร์โดยตรง หากมีการเตรียมงานที่ดี จะสามารถทำงานได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ อุปสรรคต่างๆจะลดน้อยลงตามไปด้วย

การเตรียมงานก่อนการถ่ายทำแบ่งออกเป็นส่วนๆ ดังนี้

การกำกับการแสดง

การแสดงที่ดีต้องมาจากความเข้าใจในบทภาพยนตร์ ผู้กำกับการแสดงมีหน้าที่ที่จะต้องทำความเข้าใจและตีความบทอย่างลึกซึ้ง และยังสามารถส่งต่อข้อมูลเหล่านั้นผ่านนักแสดงไปสู่ผู้ชม นักแสดงที่ดีจึงมีส่วนที่ช่วยส่งเสริมบทภาพยนตร์ให้สัมฤทธิ์ผลมากขึ้น

การคัดเลือกนักแสดง

การคัดเลือกนักแสดงมีความสำคัญมาก เพราะถ้าหากได้นักแสดงที่มีความสามารถและเหมาะสมกับบทภาพยนตร์เท่าใด ก็ยิ่งทำให้ภาพยนตร์มีความสมจริงและน่าเชื่อถือมากขึ้น

หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกนักแสดง

สิ่งที่ต้องคำนึงมีดังนี้

1. บุคลิกลักษณะที่เหมาะสมกับบทที่จะได้รับ เป็นเรื่องของภาพลักษณ์ภายนอกของนักแสดง รวมไปถึงความคิด และอุปนิสัยจริงของนักแสดงว่ามีความคล้ายกับตัวละครในเรื่องมากเพียงใด ยิ่งคล้ายมากก็จะยิ่งส่งเสริมให้การแสดงออกมาเป็นธรรมชาติมากขึ้น

2. ความสามารถในการแสดง นักแสดงที่มีความสามารถและมีระเบียบวินัย ก็จะสามารถช่วยให้การทำงานในด้านการถ่ายทำประสบความสำเร็จลุล่วงได้ง่ายขึ้น

3. เวลาของนักแสดง เวลาและเรื่องส่วนตัวของนักแสดงก็เป็นเรื่องสำคัญ เพราะหากมีเวลาให้การแสดงไม่เพียงพอ หรือมีเรื่องส่วนตัวที่ไม่เอื้อต่อการแสดง ก็จะส่งผลกระทบต่อกระบวนการต่างๆในขั้นตอนการผลิตภาพยนตร์เป็นอย่างสูง

การพิจารณาคัดเลือกนักแสดงที่จะมารับบทตัวละครต่างๆ ในบทภาพยนตร์ อาจไม่จำเป็นต้องใช้หลักเกณฑ์เดียวกันเสมอไป ตัวละครบางตัวอาจต้องการแค่เพียงรูปร่างหน้าตา หรือลักษณะท่าทางที่เหมาะสมก็เพียงพอ ตัวอย่างเช่น นักแสดงสมทบอื่นๆ

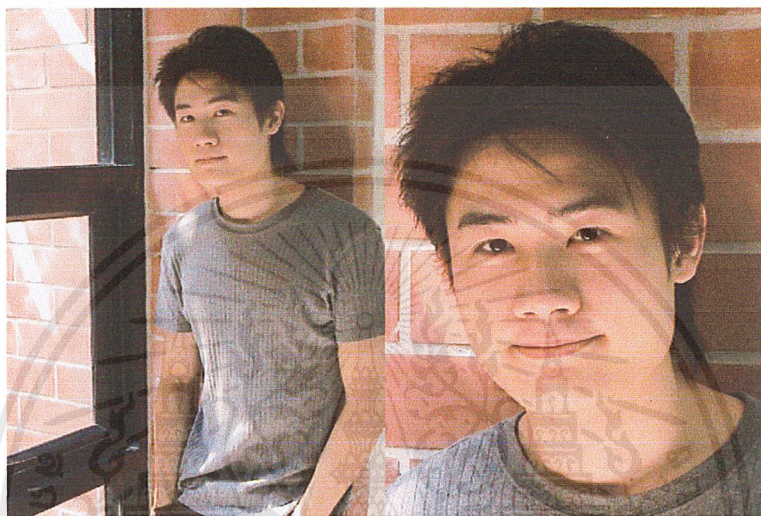

ภาพ 4.1 ภาพนักแสดง รับบท เมย์

ชื่อ	ทวิพร ตระภูติ	อายุ	22	ปี
ส่วนสูง	153 ซม.	น้ำหนัก	43	กก.
อาชีพ	นักศึกษา			
บทบาท	นักเขียน (25 ปี)			

เหตุผลในการคัดเลือก เลือกจากบุคลิกลักษณะภายนอกที่ดูเป็นคนเรียบร้อย พูดน้อย
ดูเป็นคนฉลาด และสามารถที่จะแสดงได้

ภาพ 4.2 ภาพนักแสดง รัชบท ปราย

ชื่อ	กอสิน ศุภฤทธิธำรง	อายุ	22	ปี
ส่วนสูง	178 ซม.	น้ำหนัก	66	กก.
อาชีพ	นักศึกษา			
บทบาท	ช่างภาพ (25ปี)			

เหตุผลในการคัดเลือก เป็นคนที่หน้าตาดี และดูมีความกระตือรือร้นเหมาะกับบทบาทช่างภาพในเรื่องที่ค่อนข้างจะตรงข้ามกับนักเขียน

การกำกับภาพ

บทภาพยนตร์ต้องการที่จะนำเสนอมุมมองและความรู้สึกของตัว นักเขียน ที่ใช้ชีวิตอย่างโดดเดี่ยว และ ยึดติดกับสิ่งที่เกิดขึ้นจนกลายมาเป็นสิ่งที่คอยปิดกั้นความต้องการที่แท้จริงไว้ เพราะฉะนั้น ตัว “เมย์” ในเรื่อง จะถูกจัดวางตำแหน่งในเฟรมภาพให้ตกอยู่ท่ามกลางความคับแคบของฉากเสมอ เพื่อสื่อถึงการที่ตัวละครมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับสังคมรอบข้างอย่างแยกไม่ออก รวมถึงความอึดอัดไร้อิสระ ส่วนการจัดวางภาพที่มีตัวละครสองคนในเฟรมเดียวกัน จะไม่พยายามถ่ายภาพใกล้ เพื่อให้คนดูมีสถานะเป็นเพียงบุคคลที่สามที่สังเกตการณ์อยู่ห่างๆ โดยไม่เข้าไปผูกพันกับตัวละครด้วยอารมณ์ และค่อยๆเปลี่ยนแปลงไปในตอนท้ายของเรื่อง

การเตรียมงานด้านภาพประกอบด้วย

บทถ่ายทำภาพยนตร์ (Shooting Script)

บทถ่ายทำภาพยนตร์คือ การนำบทภาพยนตร์มาใส่รายละเอียดเกี่ยวกับภาพทั้งหมด เช่น มุมภาพ ขนาดภาพ การเคลื่อนกล้อง เป็นต้น

บทถ่ายทำภาพยนตร์ (Shooting script)

ความทรงจำ

Scene 1 ภายใน/ห้องแม่/กลางวัน

1. LS เปิดฉากบ้านของแม่ Cut
2. LS ภายในห้องที่เต็มไปด้วยหนังสือ แดดยามเช้าเข้ามาในห้องทาบไปกับชั้นที่มีแต่หนังสือและโซฟาสีครีมตัวใหญ่ Cut
3. MS แก้วกาแฟวางใกล้คอมพิวเตอร์บน โต๊ะทำงานและยังคงส่งควันกรุ่นอยู่เช่นเดิม Cut
4. CU แม่กำลังใช้คอมพิวเตอร์ทำงาน Cut
5. CU รูปถ่ายแม่ที่ถ่ายคู่กับหนังสือที่แม่เขียนแม่ Cut
6. MS แม่ ปิดโทรทัศน์แล้วออกไปข้างนอก Cut

Scene 2 ภายใน/ออฟฟิศ/กลางวัน

7. LS. อาคารสำนักงาน Cut
8. LS แม่คุยกับ บก. Cut
9. MS ข้ามไหล่แม่ คุยกับ บก.

บก.

“เอาน่า อย่างแม่ต้องทำได้อยู่แล้ว
แม่ ชอบงานเขียนแบบนี้ ”

Cut

10. MS ข้ามไหล่ บก. แม่หันกลับมามองหน้า บก. ยิ้มแห้งๆ และหยิบกระดาษบนโต๊ะใส่กระเป๋า

แม่

“ค่ะ แล้วแม่จะลงดูค่ะ”

Cut

11. MS ข้ามไหล่แม่ ปรายเดินเข้ามาจากทางซ้าย บก.แนะนำปรายให้แม่รู้จัก
บก.

“เออ แม่ นี่ปราย เขาเป็นช่างภาพ”

Cut

12. MS ปรายยิ้มทักทายแม่

Cut

13. LS ปรายวิ่งเอาหนังสือที่แม่ลืมไว้มาคืน ในขณะที่แม่กำลังเดินลงบันได

Cut

14. LS ภาพเมืองหลวงตอนกลางวัน

Dissolve

15. MS ภาพเมืองหลวงตอนกลางคืน

Cut

Scene 3 ภายในห้องกลางคืน

16. LS บ้านแม่ตอนกลางคืน

Cut

17. MS ไฟในห้องถูกเปิดไว้เพียงสลัวๆ
Cut
18. CU เมย์เอาแผ่น ดีวีดีใส่เครื่องเปิดดู มีภาพของคนรักกำลังกอดกัน
เสียงเมย์
“ขอบอก มันเป็นความคิด โง่ๆ เป็น โสดสี ดีจะตาย
ยิ่งกว่านั้น ยุคนี้เหมาะสมๆที่จะเป็น โสด นี่คือยุคคน โสด
เมื่อร้อยปีที่แล้วเราต้องพึ่งคนอื่น แต่ตอนนี้ ชั้นว่า ไม่จำเป็น”
Cut
19. MS เมย์นั่งดูด้วยความเบื่อหน่าย เมย์ปิดหนังสือที่หนังสือยังไม่จบ
Fade out
- Scene 4
ภายนอก/เมือง/ กลางวัน
20. EXT. สวนสาธารณะที่เมย์กับปราชออกมากำถ่ายรูป
Cut
21. LS เมย์หยุดไม่เดินตามปราชเพราะความเมื่อยล้า
Cut
22. MS เมย์นั่งนวดขา
Cut
23. MS ปราชหันไปเห็นเมย์
Cut
24. LS ปราชเดินเข้าไปหาเมย์พร้อมน้ำดื่ม
Cut
25. MS เมย์นวดขาไม่สนใจน้ำที่ปราชยื่นให้แต่ตัดสินใจรับในที่สุด
Cut

26. LS เมย์กับปราชญ์นั่งพักผ่อน

เสียงเมย์

“อันที่จริง ชั้นชอบทำงานคนเดียวมากกว่า
โดยเฉพาะกับผู้ชาย พวกเขาชอบคิดว่ารู้ทุกอย่าง”

Fade out

Scene 5 ภายในห้องเมย์/กลางวัน

27. LS บ้านเมย์ตอนเย็น

Cut

28. CU มือปราชญ์กำลังนวดขาเมย์

Cut

29. MCU เมย์รู้สึกเกรงใจ แต่ยอมให้ปราชญ์นวดขาต่อไป

Cut

30. LS ปราชญ์นวดขาเมย์

Fade out

Scene 6 ภายในห้องเมย์/กลางคืน

31. LS บ้านเมย์กลางคืน

Cut

32. MS เมย์นั่งมองดูเค้กวันเกิดตรงหน้าที่มีเทียนปักอยู่อย่างเสร็จๆ เมย์ตกใจกับเสียง
เคาะประตู และลุกเดิน ไปดู

Cut

33. MS ปราชญ์ยืนรอที่หน้าประตู เมย์เปิดมาพบปราชญ์

Cut

34 MS ปรายกับเมย์นั่งมองเด็กอย่างอึดอัด จนปรายหยิบตุ๊กตาหมีมาเป็นของขวัญ เมย์
จึงหลุดยิ้มออกมา

Cut

35. LS ปรายนั่งห่างจากเมย์ที่โซฟา อย่างอึดอัด ปรายจึงชวนเมย์ออกไปข้างนอก

Cut

Scene 7 ภายนอก/เมือง/กลางวัน

36. LS เมย์กับปรายยังออกมาถ่ายรูปกันอีกหลายครั้งตามที่ต่างๆ บางทีก็ถ่ายรูปเล่น ที่
บ้านเมย์

Cut

Scene 8 ภายนอก/สวนสาธารณะ/กลางวัน

37. MS ปรายลดกล้องถ่ายรูปลง หันมายิ้มกับเมย์ ทั้งสองคนนั่งพักในสวนสาธารณะ
ปรายโหลดฟิล์มออกจากกล้อง เมย์ยื่นขวดน้ำให้ปรายดื่ม น้ำจืดหมดขวด

Cut

Scene 9 ภายใน/ห้องปราย/กลางคืน

38. EXT. เมืองตอนกลางคืน

Cut

39. LS ปรายอึ้งเมื่อเปิดประตูมาพบเมย์ที่แต่งตัวสวย

Cut

40. LS ปรายยกอาหารที่ตนเองเพิ่งทำเสร็จมาวางหน้าเมย์ ทั้งสองคนทานข้าวกัน

Cut

41. MS กล้องวางขนานกับ โต๊ะอาหาร เมย์คุยกับปราย

แม่
“วันนี้ เกิดอะไรขึ้นเหรอ”

ปราชญ์หน้ามองแม่อย่างสงสัย

แม่
“ก็ ทำไมวันนี้ถึงทำกับข้าวให้กินล่ะ”

ปราชญ์
“ก็ ฉลองหนังสือเล่มใหม่”

42.	LS	แม่ออกมายื่นมองคุณกระเบื้อง ปราชญ์ตามมาขึ้นข้างๆ แม่หันมามองปราชญ์	Cut
43.	LS	เมืองกรุงเทพตอนกลางคืน	Cut
44.	MS	ข้าม ไหล่ปราชญ์จากทางด้านหลัง ค่อยกับแม่	

แม่
“เล่าเรื่องของปราชญ์ให้ฟังบ้างสิ”

ปราชญ์
“ผมเหรอ ผมก็เป็นช่างภาพไง”

ปราชญ์มีให้ แล้วหันหน้ากลับ

ปราชญ์
“แล้วแม่ล่ะ นอกจากเขียนหนังสือแล้วคุณทำอะไร

ครอบครัวเป็นไง ผมไม่เคยรู้เรื่องของคุณเลย”

เมย์หน้าเศร้าลงแกลึ่งมองไปทางอื่นส่วนปราชญ์เงี้ยวไปชั่วคราว

Cut

45. MS ซ้ำมโหล่เมย์จากทางด้านหลังคุยกับปราช

ปราช

“เมย์ ถ้าวันหนึ่งโลกมีคนเหลืออยู่แค่สองคน
เมย์จะออกตามหาอีกคนมั้ย”

เมย์

“แล้วปราชล่ะ”

ปราช

“ผมจะออกตามหาอีกคน”

เมย์

“แล้วถ้าอีกคนออกตามหาด้วยล่ะ
จะเจอกันได้มั้ย”

ปราช

“ทุกแห่งที่ผมไป ผมจะทิ้งภาพถ่ายไว้
เป็นเครื่องบอกว่าคุณผ่านไปแล้ว”

Cut

46. MS เมย์มองออกไปไกลจนเหมือนไม่ได้สนใจที่ปราชพูดแล้ว

Fade out

Scene 10 ภายโน/ห้องแม่/กลางคืน

47. MS ปรายมาส่งแม่ที่ห้อง แม่หันกลับมามองปราย มีชายอีกคนหนึ่งยืนรออยู่เป็น
ระยะหน้า ปรายก็หันกลับไปมองทางเดียวกับแม่ แม่มีท่าทางอึดอัดใจ ปรายขอตัวกลับก่อนด้วย
ท่าที่ไม่พอใจ

Cut

48 MS แม่รวบรวมความกล้าที่พูดกับชายคนนั้น

แม่
“กลับไปเถอะ ชั้นชินกับการอยู่คนเดียวแล้วละ”

Cut

Scene 11 ภายโน/ออฟฟิศ/กลางวัน

49 LS แม่เดินเข้ามาทักทาย บก. มองไปรอบๆออฟฟิศ

Cut

50. MS แม่คุยกับ บก.

แม่
“วันนี้ ปรายไม่มาหรอกคะ”

Cut

51. MS บก.พูดโดยที่ไม่ได้สนใจแม่

บก.

“อ้าว แม่ไม่รู้หรือเค้าไปเมืองนอกแล้ว
เพิ่งไปเมื่อเช้านี้เอง”

Cut

52. CU เมย์วิ่งไปชั่วคราวกับคำพูดของ บก. ตอนนี้เมย์ไม่ได้ยินเสียงรอบข้างอีกแล้ว

Fade out

Scene 12 ภายในห้องเมย์/กลางวัน

53. LS วันหนึ่งเมย์เปิดประตูเข้ามาในห้อง ก็พบซองจดหมาย

Cut

54. MS เมย์รีบแกะดูก็พบกับภาพถ่ายจากต่างประเทศ เมย์เริ่มร้องไห้

เสียงเมย์

“ฉันคิดผิดมาตลอด เราหลอกตัวเองไม่ได้
เราอยู่คนเดียวไม่ได้หรอก แต่ถ้าอีกคน
ออกตามหาด้วยล่ะ จะเจอกันได้ง่าย”

เสียงปราย

“ทุกแห่งที่ผมไป ผมจะทิ้งภาพถ่ายไว้
เป็นเครื่องบอกที่ผมผ่านไปแล้ว”

เสียงเมย์

“แต่ถ้าเป็นเมย์ เมย์จะรอให้อยู่ที่เดิม
แล้วอีกคนก็จะวนกลับมาเจอกัน”

Fade out

55. CU เมย์เอาปากกามาวางที่ลูกโลกจำลอง เป็นที่ที่มีในรูปถ่ายที่ปรายส่งมาให้

Dissolve

56. CU เครื่องหมายที่วงต่อกันเป็นทิศทางเดียวจากขวาไปซ้าย

Cut

57. LS เมย์ถูกไปที่ฝาผนังซึ่งมีรูปถ่ายติดไว้ประปราย

Cut

58. MCU เมย์ติดรูปถ่ายลงบนฝาผนังอีกใบ

Dissolve

59. LS ภาพบนฝาผนังค่อยๆเพิ่มจนเกือบเต็ม

Fade out

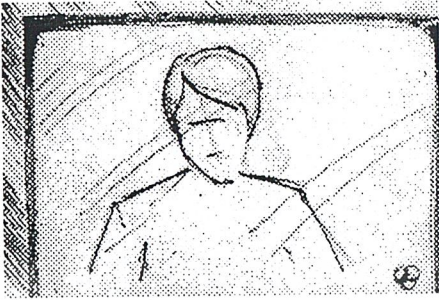

บทภาพ (Story Board)

บทภาพ คือ การนำบทถ่ายภาพยนตร์มาทำเป็นภาพเล่าเรื่อง เพื่อเป็นการให้รายละเอียดเกี่ยวกับภาพทั้งหมด ทั้งมุมภาพ ขนาดภาพ การเคลื่อนกล้อง ทิศทางแสง

ความสำคัญของการทำบทภาพ คือ ทำให้ทีมงานเห็นภาพชัดเจนและมีความเข้าใจตรงกันมากขึ้น ทำให้การทำงานเป็นไปอย่างง่ายดายและมีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วย

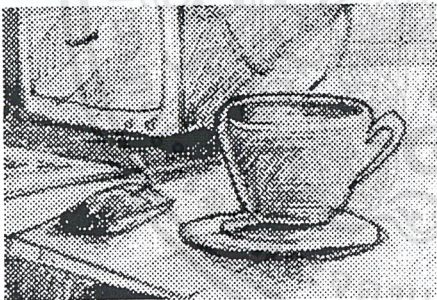

1. MS. โทรทัศน์เปิดทิ้งไว้

2. MLS. ห้องมีหนังสืออยู่เต็ม

3. CU. แก้วกาแฟวางบนโต๊ะทำงาน

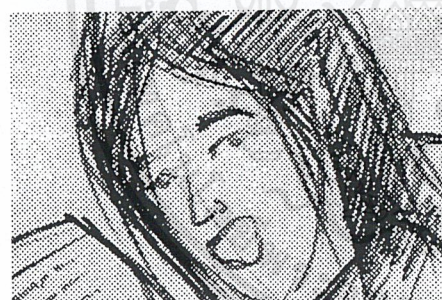
4. MS. เมย์อ่านงานที่เพิ่งทำเสร็จ

5. MS. บก.คุยกับเมียในออฟฟิศ

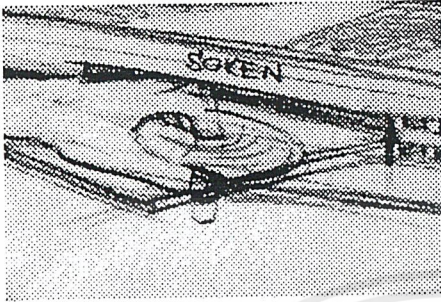
6. MLS. ปรายเดินเข้ามาในห้อง

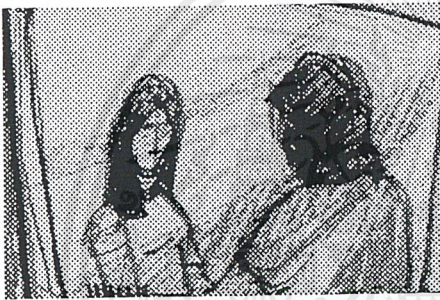
7. CU. เมย์หันมามองปราย

8. MS. ทั้งสองทักทายกัน

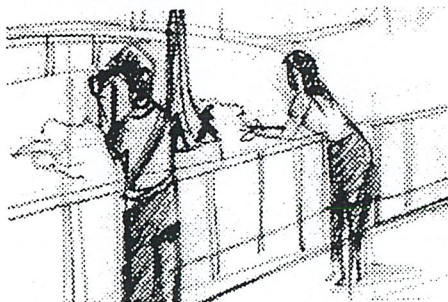
9. CU. เมย์เปิดเครื่องเล่นDVD

10. CU. ภาพในหนังสือ

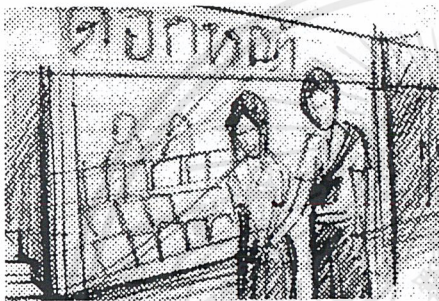
11. MLS. เมย์ไม่สนใจดูหนังสือ

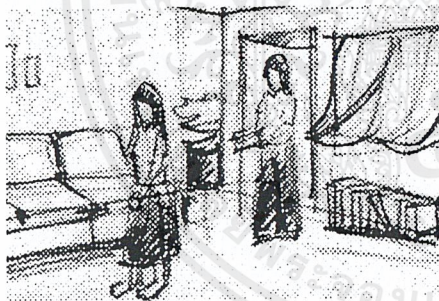
12. LS. ออกมาถ่ายรูปกับปราช

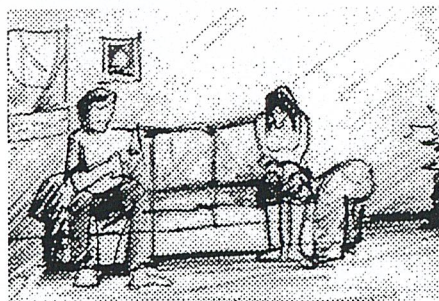
13. MS. แม่แอบมองปราช

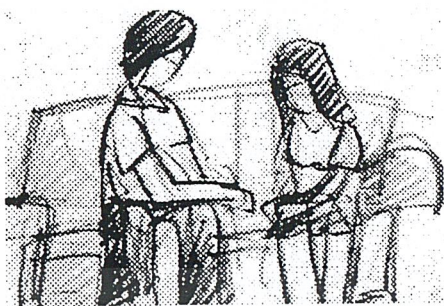
14. MLS. เดินผ่านร้านหนังสือ

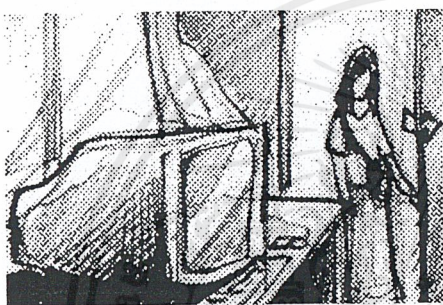
15. MLS. ปราชมาส่งแม่ที่บ้าน

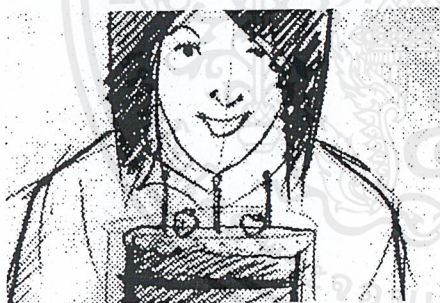
16. LS. ปราชกับแม่นั่งลงอย่างเบินๆ

17. MS. ปราณวดชาให้แม่ย์

18. MLS. แม่ย์กลับมาที่ห้องตอนเย็น

19. MS. แม่ย์หยิบเค้กขึ้นมามอง

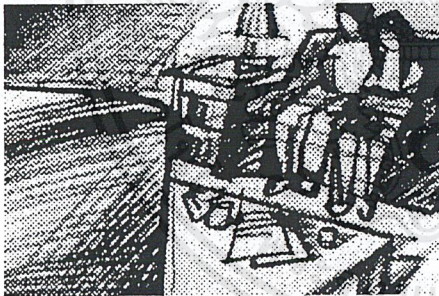
20. MLS. ปราณมาหาแม่ย์

21. MLS. ปรายมีของขวัญมาให้เมย์

22. MS. ทั้งสองฉลองวันเกิดด้วยกัน

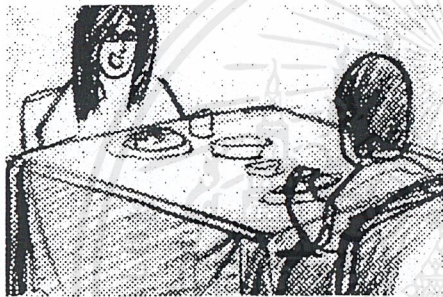
23. LS. นั่งดูหนังด้วยกันในวันเกิด

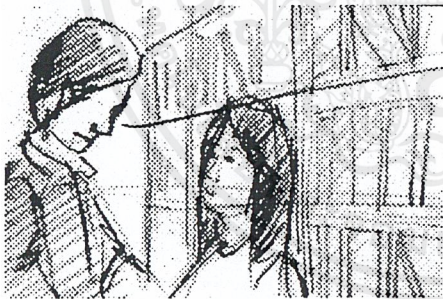
24. MLS. เมย์ออกมาถ่ายรูปลกับปราย

25. MLS. ถ่ายรูป

26. MLS. นั่งทานข้าวกัน

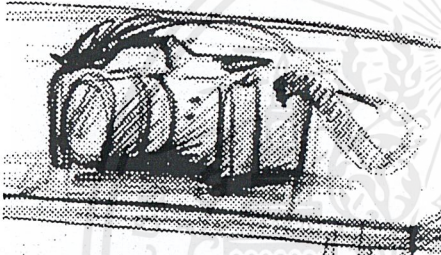
27. MS. อ่านหนังสือ

28. MS. เมย์นั่งอ่านหนังสือ

29. MS. ถ่ายรูป

30. Insert ก๊อปปี้ถ่ายรูป

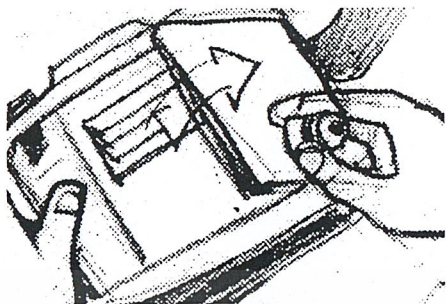

31. MLS. ถ่ายรูปด้วยกัน

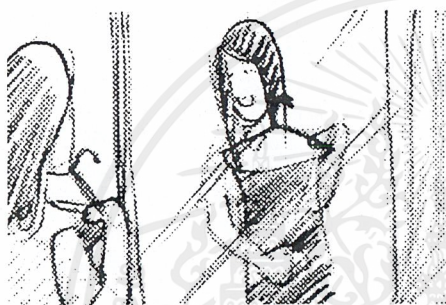

32. MLS. ปรากฏชนเมย์ไปทานข้าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

33. Insert กล้องถ่ายรูป

34. MS. เมย์วุ่นอยู่กับการแต่งตัว

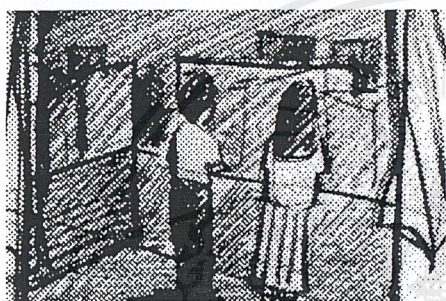
35. MLS. ปราชตะถึงที่เห็นเมย์

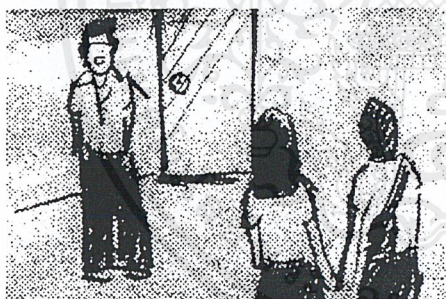
36. MLS. เมย์ดูสวยกว่าทุกวัน

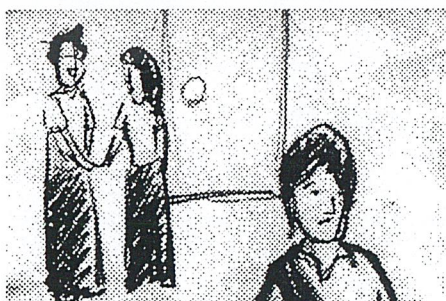
37. MS. นั่งทานข้าวกัน

38. LS. ทั้งสองคุยกัน

39. LS. ปราชกลับมาส่งแม่ย์

40. LS. ปราชเสรำที่เจอคนรักเก่าของแม่ย์

41. MS. เมย์ตัดขาดจากแฟนเก่า

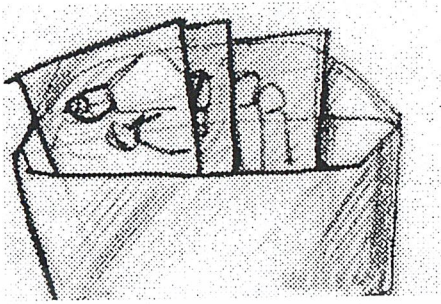
42. MLS. เมย์มาถามหาปราช

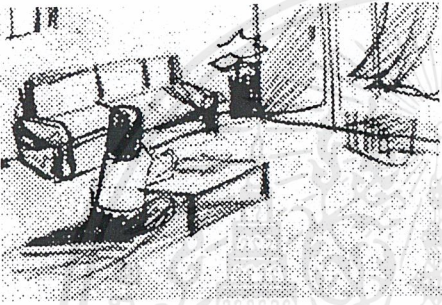
43. MCU. บก.บอกว่าปราชไปแล้ว

44. MCU. เมย์ตกใจกับเรื่องที่เกิด

45. CU. เมย์ได้รูปจากปราช

46. LS. เมย์นั่งเสียวใจอยู่คนเดียว

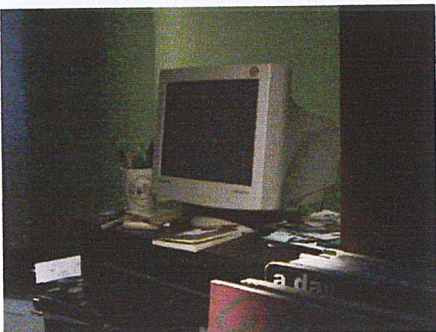
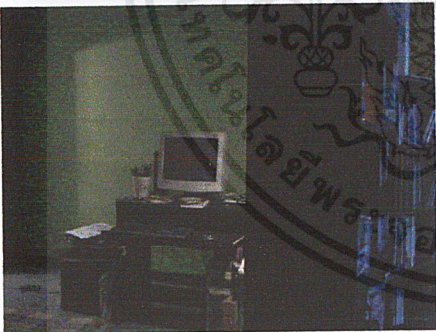
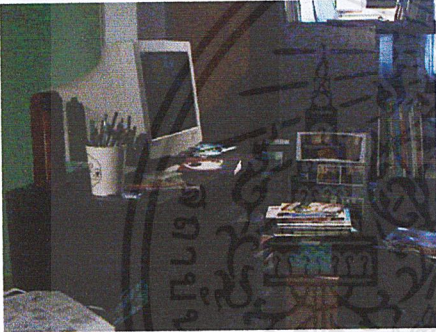
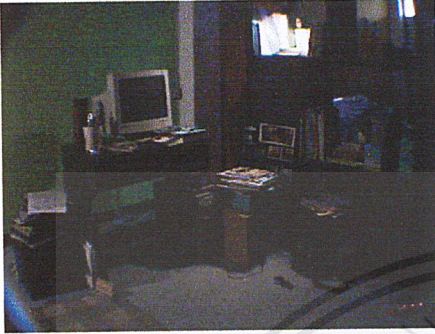

การกำกับศิลป์

การกำกับศิลป์สำหรับภาพยนตร์เรื่องนี้ จะเน้นไปที่การสื่ออารมณ์ของภาพเป็นหลัก โดยการเลือกใช้สีที่อยู่ในฉากเพื่อให้ความรู้สึก การวางอุปกรณ์ประกอบฉากที่จะเป็นการบีบให้ตัวละครตกอยู่ในกรอบที่คับแคบ การแสงที่มีความต่างของน้ำหนักแสงมาก โดยที่ยังยึดหลักความถูกต้องสมจริงแต่ให้อารมณ์ตามที่ต้องการ

ฉากบ้านเมย์และห้องทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวางแผนการถ่ายทำ

ตารางการถ่ายทำ (Script Breakdown Sheet)

การแยกบทถ่ายทำถูกกำหนดขึ้นจากการพิจารณาองค์ประกอบต่างๆ เช่น นักแสดง อุปกรณ์ สถานที่ และทีมงาน องค์ประกอบต่างๆ นี้ต้องมีการพิจารณา และวางแผนอย่างรอบคอบ ทั้งนี้เพื่อความประหยัดและความรวดเร็วในการถ่ายทำภาพยนตร์

BREAKDOWN SHEET

SHEET No.01

TITLE :		ความทรงจำ	DAY	NIGHT
LOCATION :		ห้องเมย์	EXT.	INT.
SCENE	SHOT	PAGE	DESCRIPTION	
1	1. LS 2. LS 3. MS 4. CU 5. CU 6. MS	1	เปิดฉากบ้านเมย์ ห้องเต็มไปด้วยหนังสือ แก้วกาแฟบนโต๊ะ เมย์กำลังพิมพ์งาน รูปถ่ายเมย์กับหนังสือ เมย์ปิด โทรศัพท์แล้วออกไป	
MAIN CAST		EXTRAS	ATMOSPHERE	
เมย์				
PROPERTIES			SPECIAL EQUIPMENT	
โทรศัพท์ กระเป๋าสะพาย				
			SPECIAL EFFECT	
REMARK :				

BREAKDOWN SHEET

SHEET No.02

TITLE :		ความทรงจำ	DAY	NIGHT
LOCATION :		ห้องเมย์	EXT.	INT.
SCENE	SHOT	PAGE	DESCRIPTION	
3	16. LS 17. MS 18. CU 19. MS	2	บ้านเมย์ตอนกลางคืน ห้องเปิดไฟสลัวๆ เปิดแผ่นดีวีดี เมย์นั่งดูโทรทัศน์อย่างเบื่อๆ	
MAIN CAST		EXTRAS	ATMOSPHERE	
เมย์				
PROPERTIES			SPECIAL EQUIPMENT	
โทรทัศน์ กระเป๋าสะพาย				
			SPECIAL EFFECT	
REMARK :				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET

SHEET No.03

TITLE :		ความทรงจำ	DAY	NIGHT
LOCATION :		ห้องเมย์	EXT.	INT.
SCENE	SHOT	PAGE	DESCRIPTION	
5	27. LS 28. CU 29. MCU 30. LS	2	บ้านเมย์ตอนเย็น มือปราชญ์ววดขามเมย์ สีหน้าเมย์ ปราชญ์ววดขามเมย์	
MAIN CAST		EXTRAS	ATMOSPHERE	
เมย์ ปราช				
PROPERTIES		SPECIAL EQUIPMENT		
เค้ก ตุ๊กตาหมี				
		SPECIAL EFFECT		
REMARK :				

BREAKDOWN SHEET

SHEET No.04

TITLE :		ความทรงจำ	DAY	NIGHT
LOCATION :		ห้องแม่	EXT.	INT.
SCENE	SHOT	PAGE	DESCRIPTION	
6	31. LS 32. MS 33. MS 34. MS 35. LS	3	บ้านแม่กลางคืน แม่นั่งมองดูเค้ก ปราชัยนรที่หน้าห้อง ปราชัยนั่งมองเค้กกับแม่ ปราชัยกับแม่นั่งที่โซฟา	
MAIN CAST		EXTRAS	ATMOSPHERE	
แม่ ปราชัย				
PROPERTIES		SPECIAL EQUIPMENT		
เค้ก ตุ๊กตาหมี				
		SPECIAL EFFECT		
REMARK : แม่ต้องเปลี่ยนทรงผม				

BREAKDOWN SHEET

SHEET No.05

TITLE :		ความทรงจำ	DAY	SHOOT
LOCATION :		ห้องเมย์	EXT.	INT.
SCENE	SHOT	PAGE	DESCRIPTION	
10	47. MS 48 MS	5	ปราชมาส่งเมย์ เมย์บอกเลิกแฟนเก่า	
MAIN CAST		EXTRAS	ATMOSPHERE	
เมย์ ปราช		แฟนเก่า		
PROPERTIES			SPECIAL EQUIPMENT	
			SPECIAL EFFECT	
REMARK :				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET

SHEET No.06

TITLE : ความทรงจำ		DAY	NIGHT
LOCATION : ห้องเมย์		EXT.	INT.
SCENE	SHOT	PAGE	DESCRIPTION
9	38. EXT. 41. MS 44. MS 45. MS 46. MS	3	เมืองตอนกลางคืน ปราชคุยกับเมย์ตอนทานข้าว ข้ามไหล่ปราชคุยกับเมย์ ข้ามไหล่เมย์คุยกับปราช เมย์นั่งมองหม้อ
MAIN CAST		EXTRAS	ATMOSPHERE
เมย์ ปราช			
PROPERTIES		SPECIAL EQUIPMENT	
		SPECIAL EFFECT	
REMARK :			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET

SHEET No.07

TITLE :		ความทรงจำ	DAY	NIGHT
LOCATION :		ห้องเมย์	EXT.	INT.
SCENE	SHOT	PAGE	DESCRIPTION	
12	53. LS 54. MS 55. CU 57. LS 58. MCU 59. LS	7	เมย์เดินเข้ามาในห้อง เมย์แกะซองจดหมาย โลกจำลองและเครื่องหมาย เมย์ดูออกไป เมย์ติดรูปบนผนัง รูปเพิ่มจนเต็มฝา	
MAIN CAST		EXTRAS	ATMOSPHERE	
เมย์				
PROPERTIES		SPECIAL EQUIPMENT		
รูปถ่าย หนังสือ				
		SPECIAL EFFECT		
REMARK :				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET

SHEET No.08

TITLE :		ความทรงจำ	DAY	NIGHT
LOCATION :		ออฟฟิศ	EXT.	INT.
SCENE	SHOT	PAGE	DESCRIPTION	
2	7. LS 8. LS 11. MS 12. MS 13. LS	1	อาคารสำนักงาน เมย์คุยกับ บก. ปราชเดินเข้ามาทางด้านหลัง เมย์ยิ้มทักปราช ปราชเอาหนังสือมาคืน	
MAIN CAST		EXTRAS	ATMOSPHERE	
เมย์ ปราช บก.				
PROPERTIES			SPECIAL EQUIPMENT	
กระเป๋าสะพาย โทรศัพท์มือถือ				
			SPECIAL EFFECT	
REMARK : เมย์เปลี่ยนทรงผม				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET

SHEET No.09

TITLE :		ความทรงจำ	DAY	NIGHT
LOCATION :		ออฟฟิศ	EXT.	INT.
SCENE	SHOT	PAGE	DESCRIPTION	
11	49. LS 50. MS 51. MS 52. CU	6	เมย์เข้ามาในออฟฟิศ เมย์คุยกับบก. บก.พูดเรื่องปราช สีหน้าเมย์	
MAIN CAST		EXTRAS	ATMOSPHERE	
เมย์ บก.				
PROPERTIES			SPECIAL EQUIPMENT	
กระเป๋าสะพาย โทรศัพท์มือถือ				
			SPECIAL EFFECT	
REMARK : เมย์เปลี่ยนทรงผม				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET

SHEET No.10

TITLE :		ความทรงจำ	DAY	NIGHT
LOCATION :		เมือง	EXT.	INT.
SCENE	SHOT	PAGE	DESCRIPTION	
4	20. EXT 21. LS 22. MS 24. LS 25. MS	2	สวนสาธารณะ เมย์หยุดเดินตามปราย เมย์นั่งนวดขา ปรายเดินไปหาเมย์พร้อมน้ำ เมย์รับน้ำจากปรายอย่างไม่ ค่อยเต็มใจ	
MAIN CAST		EXTRAS	ATMOSPHERE	
เมย์ ปราย				
PROPERTIES			SPECIAL EQUIPMENT	
ก๊วย กระเป๋าถือ กระเป๋าสะพาย หมวก			SPECIAL EFFECT	
REMARK :				

BREAKDOWN SHEET

SHEET No. 11

TITLE :		ความทรงจำ	DAY	NIGHT
LOCATION :		สวนสาธารณะ,เมือง	EXT.	INT.
SCENE	SHOT	PAGE	DESCRIPTION	
7	36. LS	3	ทำงานร่วมกัน	
8	37. MS	3	งานเสร็จ	
MAIN CAST		EXTRAS	ATMOSPHERE	
เมย์ ปราช				
PROPERTIES		SPECIAL EQUIPMENT		
กล้องถ่ายรูป กระเป๋าสะพาย				
		SPECIAL EFFECT		
REMARK :				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET

SHEET No. 12

TITLE :		ความทรงจำ	DAY	NIGHT
LOCATION :		เมือง	EXT.	INT.
SCENE	SHOT	PAGE	DESCRIPTION	
4	20. EXT 22. MS 24. LS 26. LS	2	ถ่ายเพิ่มสวนสาธารณะ เมย์นวดขา ปราชเอน้ำให้ เมย์นั่งพักกับปราช	
MAIN CAST		EXTRAS	ATMOSPHERE	
เมย์ ปราช				
PROPERTIES			SPECIAL EQUIPMENT	
กระเป๋ากล้อง รูปถ่าย				
			SPECIAL EFFECT	
REMARK :				

BREAKDOWN SHEET

SHEET No. 13

TITLE :		ความทรงจำ	DAY	NIGHT
LOCATION :		เมือง	EXT.	INT.
SCENE	SHOT	PAGE	DESCRIPTION	
9	42. LS 44. MS 45. MS 46. MS	4	คุยหลังเสร็จงาน ข้ามไหล่ปราชคุยกับเมย์ เมย์คุยกับปราช เมย์ไม่สนใจที่ปราชพูด	
MAIN CAST		EXTRAS	ATMOSPHERE	
เมย์ ปราช				
PROPERTIES			SPECIAL EQUIPMENT	
กระเป๋ากล้อง รูปถ่าย				
			SPECIAL EFFECT	
REMARK :				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET

SHEET No. 14

TITLE :		ความทรงจำ	DAY	NIGHT
LOCATION :		เมือง	EXT.	INT.
SCENE	SHOT	PAGE	DESCRIPTION	
9	43. LS 42. LS	4	ถ่ายเพิ่มเมืองกลางคืน เมย์มองนอกระเบียง	
7	36. LS	3	ถ่ายรูปคู่	
MAIN CAST		EXTRAS		ATMOSPHERE
เมย์ ปราช				
PROPERTIES			SPECIAL EQUIPMENT	
กล้องถ่ายรูป				
			SPECIAL EFFECT	
REMARK :				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET

SHEET No. 15

TITLE :		ความทรงจำ	DAY	NIGHT
LOCATION :		ห้องเมย์	EXT.	INT.
SCENE	SHOT	PAGE	DESCRIPTION	
5	MS		ถ่ายเพิ่ม ปราย โคนถ่ายรูป	
	LS		เมย์วิ่งไปนั่งกับปราย	
	MS		สองคนถ่ายรูปด้วยกัน	
	LS		นั่งดูหนังด้วยกัน	
	MS		หน้าปรายแอบมองเมย์	
	MS		เมย์อยู่คนเดียว	
6	CU		ปราย	
MAIN CAST		EXTRAS		ATMOSPHERE
เมย์ ปราย				
PROPERTIES			SPECIAL EQUIPMENT	
กล้องถ่ายรูป				
			SPECIAL EFFECT	
REMARK :				

งบประมาณ (Budget)

Description	Quantity	Rate	Total
Pre Production			
อุปกรณ์ประกอบฉาก			3,000
เครื่องแต่งกายนักแสดง			500
อัดรูป			300
เทป DV	2 ม้วน	210/ม้วน	420
อื่นๆ			2,500
Production			
ค่ารถ			700
ค่าอาหาร			800
ค่าหลอดไฟ			400
อุปกรณ์ประกอบฉาก			400
ค่าเช่ากล้อง	2 คิว	2,000/คิว	4,000
เทป DV	2 ม้วน	210/ม้วน	420
อื่นๆ			3,500
Grand total			16,940

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ เป็นขั้นตอนที่สำคัญ ที่จะสามารถสานต่อความสำเร็จของภาพยนตร์ ที่ต้องผ่านการเตรียมการอย่างเป็นขั้นตอน ควรกระทำการอย่างรอบคอบรัดกุมเพื่อให้เป็นไปตามแผนงานที่วางไว้ในขั้นตอนการเตรียมงานก่อนการถ่ายทำ แต่ไม่ว่าจะได้มีการเตรียมกันมาอย่างดีเพียงใด ก็ไม่มีทางที่จะไม่เกิดปัญหาขึ้นได้ ทั้งปัญหาจากนักแสดงหรือทีมงาน ปัญหาจากอุปกรณ์ ปัญหาจากสภาพแวดล้อม และปัญหาจากสภาพอากาศ จึงควรมีการเตรียมตัวเพื่อรับมือกับปัญหาเฉพาะหน้าที่อาจเกิดได้ทุกขณะ

ในการถ่ายทำนั้นจะเลือกถ่ายฉากที่มีตัวแสดงคนเดียว คือ “เมย์” โดยเลือกฉากที่ไม่ต้องเน้นอารมณ์ หรือใช้ทักษะการแสดงสูงก่อน เพื่อที่จะให้ตัวนักแสดงเกิดความคุ้นเคยกับทีมงานและวิธีการทำงาน สิ่งที่สำคัญอีกอย่างก็คือ การพูดคุยกับนักแสดงเพื่อลดบรรยากาศตึงเครียด อันเป็นผลให้ตัวนักแสดงผ่อนคลายและกล้าที่จะแสดงออกมาต่อหน้าผู้คนที่เต็มที่เป็นหนทางสู่การแสดงในบทที่ยากขึ้นต่อไป

การถ่ายทำภาพยนตร์

การทำงานในขั้นตอนนี้ ถือเป็นบททดสอบความเป็นผู้นำของผู้กำกับภาพยนตร์อย่างแท้จริง สิ่งที่ผู้กำกับภาพยนตร์จะขาดไม่ได้เลยก็คือ สติและความรอบคอบในการทำงาน เพื่อคอยรับมือกับปัญหาต่างๆที่อาจเกิดขึ้นได้ทุกขณะ ด้วยเหตุผลและปราศจากการใช้อารมณ์

ก่อนการทำงานในแต่ละวัน ควรมีการตรวจเช็คเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆให้มีความพร้อมในการใช้งานอยู่เสมอ มีการคาดคะเนถึงปัญหาที่อาจเกิดขึ้นและเตรียมวิธีการแก้ไขล่วงหน้า ตรวจสอบเวลาและย้ำเตือนความจำให้ทีมงานและนักแสดง และทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดี การเตรียมงานในแต่ละด้านประกอบด้วย

สถานที่ถ่ายทำ ควรไปสำรวจสถานที่ที่ใช้ในการถ่ายทำทั้งในช่วงเวลาเดียวกัน กับเวลาที่จะใช้ถ่ายทำ และคนละช่วงเวลาเพื่อที่จะได้รู้ถึงการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมต่างๆ เพื่อที่จะสามารถเลือกช่วงเวลาที่เหมาะสมที่จะทำการถ่ายภาพยนตร์ได้ และเตรียมการแก้ปัญหาได้

นักแสดง ผู้กำกับควรมีการเอาใจใส่ให้นักแสดงได้มีการเตรียมตัวอย่างเต็มที่ สามารถชี้ข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไขให้กับนักแสดง และย้ำเตือนนักแสดงถึง วัน เวลา และสถานที่ที่จะถ่ายทำภาพยนตร์

อุปกรณ์ ผู้กำกับต้องทำการตรวจสอบความพร้อมอุปกรณ์ที่จะใช้ถ่ายทำทุกชิ้นก่อนการถ่ายทำ และเตรียมอุปกรณ์เสริมที่จำเป็น รวมถึงการทดลองใช้อุปกรณ์ในสถานที่จริงก่อนวันถ่ายทำ เพื่อความรวดเร็วในการทำงาน

ผู้กำกับ ผู้กำกับจะต้องดูแลตัวเองและเตรียมตัวเองให้พร้อม สำหรับการทำงานที่ต้องใช้ทั้งสมอง แรงกาย และ แรงใจ อย่างมาก

บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

การลำดับภาพ

ภาพยนตร์เรื่องนี้เล่าเรื่องอย่างตรงไปตรงมา ตามลำดับเวลาและเหตุการณ์ การลำดับภาพจึงเป็นสิ่งสำคัญในการบอกเวลาในการดำเนินเรื่อง เพื่อให้เรื่องดำเนินไปอย่างถูกต้องตามโครงเรื่อง ไม่มีการตัดสลับระหว่างเหตุการณ์ หรือใช้เทคนิคพิเศษที่หวือหวา ในการเล่าเรื่อง แต่การลำดับภาพสามารถสลับปรับเปลี่ยนลำดับของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ตามความเหมาะสม เพื่อสามารถถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกได้อย่างครบถ้วน โดยที่เรื่องราวยังคงเป็นไปตามโครงเรื่องที่วางไว้

การลำดับภาพสามารถแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. การตัดหยาบ (Rough Cut)

การตัดหยาบ เป็นการตัดต่อแบบคร่าวๆ พอเรียงลำดับขึ้น ลำดับข้อท แต่ยังไม่เรียบร้อย เพื่อที่จะดูภาพรวม อารมณ์ และสามารถประมาณความยาวของหนัง โดยที่สามารถตรวจสอบข้อผิดพลาดและทำการแก้ไขต่อไป

2. การตัดต่อครั้งสุดท้าย (Fine Cut)

เป็นการตัดต่อที่ลำดับภาพจนเป็นที่พอใจแล้ว อาจมีการแก้ไขก็เพียงเล็กน้อย โดยยังคงใช้การลำดับภาพนี้เพื่อนำไปทำการลำดับเสียงต่อไป

ในความเป็นจริงนั้น การตัดต่อมักกระทำกันมากกว่า 2 ครั้ง เพื่อความสมบูรณ์ที่สุดของภาพยนตร์ จะต้องพิจารณาดูแล้วดูอีกอย่างละเอียดถี่ถ้วนที่สุด

การลำดับภาพในภาพยนตร์เรื่อง “ความทรงจำ” นี้ แบ่งออกเป็น 2 แบบด้วยกันคือ

1. การลำดับภาพเพื่อเล่าเหตุการณ์

การลำดับภาพเพื่อเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมด เป็นการบอกว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร เหตุการณ์ใดเกิดขึ้นก่อนหลัง จังหวะและเวลาของการลำดับภาพเพื่อเล่าเหตุการณ์ขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละฉาก เช่น นักเขียนและช่างภาพออกไปทำงานด้วยกันที่สวนสาธารณะและกลับมาที่บ้านของนักเขียนเพื่อนวดขา

2. การลำดับภาพเพื่อเน้นอารมณ์

การลำดับภาพเพื่อถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกของฉากนั้นๆ เช่น เหงา เศร้า โกรธ ดีใจ เสียใจ ด้วยอารมณ์ที่แตกต่างกันนี้ ทำให้จังหวะและเวลาของการลำดับภาพมีความแตกต่างกันไป เช่น ในฉากที่ต้องการแสดง ความรีบเร่ง สนุกสนาน หรือ ตื่นเต้น การลำดับภาพควรจะต้องเป็นไปอย่างรวดเร็วและกระชับ ในฉากที่ต้องการบอกความรู้สึก เหงา เศร้า หรือ เบื่อหน่าย จะใช้จังหวะและเวลาในการตัดภาพที่ช้า หรือใช้เทคนิคภาพจางซ้อน เพื่อให้คนดูค่อยๆ ซึมซับกับความรู้สึกเหล่านั้น เช่น ในฉากที่ เมย์ พยายามโทร.หาปรายแต่ โทร.ไม่ติด เริ่มด้วย ช็อตที่มีความยาวมากที่สุด ต่อด้วยช็อตที่สั้นลงเรื่อยๆ โดยใช้เทคนิคภาพจางซ้อน ความเร็วของการตัดภาพจะลดลงในช็อตที่ เมย์ รู้ความจริง และจะมีความยาวมากที่สุดในช็อตสุดท้าย ภาพที่นำมาใช้ทั้งหมดมีขนาดแตกต่างกันออกไป เป็นภาพกว้างที่สุดในตอนแรกและค่อยแคบเข้าจนถึงช็อตที่ เมย์รู้ความจริง แล้วภาพก็ค่อยคลายออกแต่ยังคงจัดองค์ประกอบให้ดูคับแคบ ทั้งหมดนั้นเพื่อต้องการสื่อถึงความรู้สึกกระวนกระวายของเมย์ และเปลี่ยนเป็น เศร้าในที่สุด

การตัดต่อเสียง

เสียงมีส่วนสำคัญในการช่วยส่งเสริมภาพ และเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้น ทำให้ผู้ชมสามารถเข้าใจอารมณ์และเรื่องราวได้ดียิ่งขึ้น สามารถแยกประเภทของเสียงในภาพยนตร์ได้ดังนี้

1. เสียงสนทนา

มีความสำคัญที่สุด เพราะสามารถบอกเล่าเรื่องราว ความรู้สึก บุคลิก รวมไปถึงสามารถใช้อธิบายความคิดของตัวละครได้ ต้องเป็นเสียงที่ชัดเจน ฟังรู้เรื่อง เข้าใจได้ ที่สำคัญต้องตรงกับจังหวะที่ตัวละครพูดด้วย เพื่อไม่ให้ขัดอารมณ์ ความรู้สึกของคนดู

2. เสียงบรรยากาศ

เป็นเสียงที่เกิดตามสภาพสถานที่ในแต่ละฉาก ในภาพยนตร์เรื่องนี้นั้น ฉากส่วนใหญ่เกิดภายในห้องของแม่ซึ่งเป็นห้องที่ต้องการให้มีความเงียบมาก แต่ในการถ่ายทำ แม้จะเลือกใช้ช่วงเวลากลางคืนเป็นส่วนใหญ่แล้วก็ตาม ก็ยังเกิดเสียงรบกวนจากภายนอกอยู่เสมอ เช่น เสียงรถที่เล่นผ่านไปมา แต่สามารถแก้ไขโดยการบันทึกเสียงบรรยากาศจริงที่มีความเงียบแล้วนำมาวางแทนเสียงเดิมที่มีปัญหา แต่จะไม่สามารถใช้ได้ถ้ามีเสียงพูดของนักแสดงรวมอยู่ด้วย

3. เสียงประกอบ

มีส่วนช่วยให้เหตุการณ์มีความน่าสนใจมากขึ้นแต่ควรเลือกใช้อย่างเหมาะสม เช่น เสียงตอบรับในโทรศัพท์ที่ตั้งดังขึ้นเรื่อยๆ เพื่อบอกอารมณ์ของแม่ที่กระวนกระวายมากขึ้นเรื่อยๆ

4. เสียงดนตรี

สามารถบอกถึงอารมณ์ต่างๆ ได้ดี หรือแม้กระทั่งสามารถใช้ในเล่าเรื่องถ้ามีเนื้อเรื่องที่น่าสนใจ สนับสนุนภาพที่เกิดขึ้น ในภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้นั้ใช้เพลงประกอบทั้งสองแบบเพื่อบอกทั้งอารมณ์และเล่าเรื่องราว

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

ผู้กำกับภาพยนตร์เป็นผู้กำหนดทิศทางของภาพยนตร์ โดยมีหน้าที่ที่ต้องสามารถควบคุมพัฒนาให้เนื้อเรื่องมีความชัดเจน มีคุณค่าทางศิลปะ ต้องเข้าใจในสิ่งที่ผู้คนที่ต้องการ และสามารถถ่ายทอดแนวความคิดของตนเองผ่านการกำกับการแสดง และการเล่าเรื่องได้

ผู้กำกับต้องมีความเป็นผู้นำ สามารถควบคุม ส่งการให้ผู้ร่วมงานทุกคนปฏิบัติงานเป็นขั้นเป็นตอนตามที่ผู้กำกับเห็นสมควร อย่างมีสติและเหตุผล เพื่อให้การทำงานสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ทั้งนักแสดงและทีมงาน

ปัญหาด้านการกำกับ

ปัญหาส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นในส่วนของการกำกับ คือ การที่นักแสดงไม่ใช่นักแสดงอาชีพ เมื่อมีการทำงานกับคนที่ไม่คุ้นเคย จะเกิดอาการเกร็ง เงินอายุ สัมบท จนอาจไม่สามารถเล่นได้ ผู้กำกับต้องมีความอดทนและใช้จิตวิทยาอย่างสูงในการแก้ปัญหา เพื่อให้เกิดความผ่อนคลายมากที่สุด อีกทั้งความไม่ตื่นโหลของการแสดงก็เป็นปัญหาที่พบบ่อย การแก้ไข คือ การซ้อมบทจนมีความคุ้นชิน และลองปล่อยให้นักแสดงเล่นออกมาตามธรรมชาติของตนเองก่อน แล้วผู้กำกับก็ค่อยๆ ชี้นำและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อปรับเปลี่ยนจนเป็นที่พอใจ

ปัญหาด้านการถ่ายทำ

ในการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ ต้องมีทีมงานอย่างเพียงพอ เพื่อคอยรับมือกับปัญหาที่อาจเกิดขึ้น แต่ปัญหา คือ การมีทีมงานไม่เพียงพอ บางคนอาจต้องทำงานหลายหน้าที่ แม้แต่ตัวผู้กำกับเอง ผลที่ตามมาคือ เวลาที่มากขึ้นในการทำงาน ทำให้ไม่สามารถถ่ายได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ หรือนักแสดงอาจเกิดความเบื่อหน่าย

การแก้ปัญหาที่นำมาใช้คือ การประหมัดแน่วกับทีมงาน ถ้าทีมงานทุกคนรู้และเข้าใจหน้าที่ของตนเองการทำงานก็จะมีผลเร็วมากขึ้น หลังจากนั้นจะมีการเตรียมการถ่ายทำล่วงหน้า ทั้งตำแหน่งกล้อง ตำแหน่งไฟ และบล็อกกิ้ง ชักซ้อมจนคุ้นเคย เมื่อนักแสดงมาถึงก็สามารถเชื่อมกับฉากจริง เมื่อสามารถเล่นได้ตามบทก็จะเริ่มการถ่ายทำโดยไม่ต้องเสียเวลา

ปัญหาด้านการลำดับภาพและเสียง

ปัญหาของการลำดับภาพ เกิดเมื่อ ผู้กำกับ กับ ผู้ตัดต่อ เป็นคนเดียวกัน ทำให้ผู้กำกับเกิดความลังเลที่จะตัดส่วนใดส่วนหนึ่งทิ้งไป ส่งผลให้หนังอืด ไม่กระชับ แก้ปัญหาได้โดยพักสักครู่แล้วค่อยเริ่มอีกครั้ง อาจจะทำให้เห็นข้อเสียได้ชัดเจนขึ้น ในการดูต้นฉบับของหนังทั้งหมดในครั้งแรก ให้ลองจินตนาการเรียงแต่ละฉากคร่าวๆตามโครงเรื่อง และใช้เป็นแกนในการลำดับภาพ เพราะเป็นความคิดที่เกิดขึ้นครั้งแรกเมื่อเราเห็นภาพ ในการตัดแต่ละช็อต เมื่อเราต้องการจะตัดตรงไหนก็ มาร์ก ไว้ในคอมพิวเตอร์ และทดลองเล่นซ้ำหลายรอบ ถ้าสามารถ มาร์ก ได้ตรงหรือใกล้เคียงกับจุดเดิม แสดงว่าเป็นที่ที่เราต้องการตัดจริงๆ

ส่วนปัญหาด้านเสียงโดยมากมักจะอยู่ที่ การส่งผลต่ออารมณ์ และความสมจริงของเสียงเป็นหลัก ซึ่งต้องขึ้นอยู่กับวิธีคิดและความต้องการของแต่ละคน

ข้อเสนอแนะ

จากการทำงานที่ผ่านมา ถือเป็นการพิสูจน์ความเป็นผู้นำในการเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ได้เป็นอย่างดี ข้อผิดพลาดต่างๆสอนให้รู้ว่าควรทำอย่างไรเพื่อที่จะยอมรับและแก้ไขกับมัน

สิ่งที่ผู้กำกับขาดไม่ได้ในการถ่ายทำคือ ความมั่นใจและความรอบคอบในการทำงาน ข้อจำกัดต่างๆไม่ว่าจะเป็นในเรื่องเวลา อุปกรณ์ สถานที่ ปัญหาและความกดดันต่างๆเป็นเรื่องปกติที่จะต้องเกิดขึ้นในการทำงาน แต่หากเรามีความมั่นใจและสติที่ไม่ไขว้เขว ก็จะทำให้เราสามารถผ่านปัญหาเหล่านั้นไปได้ด้วยดี

ในการทำงาน ผู้กำกับควรมีมนุษยสัมพันธ์และจิตวิทยาที่ดี ในการที่ต้องร่วมงานกับทั้งทีมงานและนักแสดง เพราะในขั้นตอนการผลิตภาพยนตร์ ไม่สามารถจะทำเพียงลำพังคนเดียวได้นอกจากความเด็ดขาดในการสั่งงานแล้ว ยังต้องมีวิธีการพูดและปฏิบัติกับหลายคน ในหลายหน้าที่และ

หลากหลายสถานการณ์ เพื่อที่จะให้ทุกคนตั้งใจและมีความสุขในการทำงาน เพื่อให้ได้งานตามกำหนดการณ์ ปัญหาที่เกิดขึ้นก็จะมีน้อยลง

การเตรียมงานที่ดี มีความสำคัญมากในขั้นตอนการผลิตภาพยนตร์ เพราะปัญหาส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ล้วนเกิดจากการขาดการเตรียมงานที่ดี หากมีการเตรียมงานที่ดีก็เท่ากับงานนั้นสำเร็จไปแล้วครึ่งหนึ่ง

ชิ้นงานเป็นเครื่องวัดความสำเร็จของผู้กำกับภาพยนตร์ จะเป็นสิ่งที่พึงพอใจกับผู้ชมแค่ไหนไม่สำคัญ สำคัญที่ตั้งใจและทุ่มเทกับงานแค่ไหน เพราะสิ่งที่จะได้รับไม่ใช่แค่ชิ้นงาน แต่เป็นประสบการณ์จากการทำงาน ที่เต็มไปด้วยอุปสรรคต่างๆมากมาย สิ่งต่างๆเหล่านี้ จะเป็นรางวัลจากความตั้งใจและทุ่มเทในการทำงาน และเป็นแนวทางในการพัฒนาตัวให้ประสบความสำเร็จในวันข้างหน้า จงตั้งใจและรักในสิ่งที่ทำ จงมั่นใจเสมอว่า คุณทำได้ และจงทำให้ดีที่สุด อย่าทำเพียงเพื่อให้มันผ่านไป เพราะคุณจะได้อะไรเลย

บรรณานุกรม

ธนพันธุ์ จอมพิทักษ์. เทคนิคภาพนิ่งและถ่ายทำภาพยนตร์ระดับอาชีพ. กรุงเทพฯ; สำนักพิมพ์หอสมุดกลาง 09,2540

รศ.นายแพทย์ มาโนช หล่อตระกูล. เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับโรคซึมเศร้า. กรุงเทพฯ; บียอนด์ เอ็นเทอร์ไพรซ์, 2544

ศูนย์ส่งเสริมการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร. ของดีกรุงเทพ. กรุงเทพฯ; บริษัทกรพิมพ์, 2545

